PATRICIA POTTER

Libertatea tatălui

Traducerea și adaptarea în limba română de

ILEANA DINU.

ALCRIS

Capitolul 1

Închise ochii și-l văzu pe Carlo odihnindu-și capul pe perna imaculată, cu care părul negru și tenul lui măsliniu contrastau puternic, iar ochii lui ca niște tăciuni o ardeau, chiar și acum. Pentru a respinge imaginea care începuse să i se alcătuiască în minte, Jessica se scutură violent, conștientă că nu se afla într-o stare prea bună.

Dar brusc fu scoasă din starea de neliniște de sunetul telefonului. Nu fără oarecare întârziere și reținere ea răspunse după ce închise cu atenție ușa pentru ca tatăl ei să nu audă discuția.

– Jessica?

Fata îngheță, cu fața ei neînchipuit de albă prinsă în meandrele părului blond, iar receptorul îi scăpă din mâini...

Auzise din nou acea voce de neuitat... profundă, de neconfundat, plină de sensuri. Carlo îi pronunțase numele, în felul lui unic. Nu-l mai auzise de șase ani, dar îl recunoscuse imediat și se speriase. Cu inima strânsă se aplecă să ridice receptorul care-i scăpase din mână.

– Îmi pare rău, n-am vrut să te tulbur... spuse Carlo Saracini, mințind ca de obicei.

Ea își încleștă dinții. Ar fi vrut să poată lua receptorul și să-i spună ceva urât. Avea din nou aceeași senzație... aceeași încordare pe care vocea lui o readucea la suprafață... și care o făcea să se crispeze. Simți că i se usucă gura.

– Ce dorești? întrebă ea.

– Sunt într-o dispoziție specială, spuse el și sunt gata să mă întâlnesc cu tine.

Fata strânse cu putere receptorul.

– În ce scop?

– Să înțeleg că n-ai mai vorbit cu tatăl tău? murmură el.

Fata păli.

– Sigur că am vorbit, șopti ea fără a mai adăuga că Gerald Amory se afla în încăperea alăturată.

– Inducerea în eroare și delapidarea sunt fapte care se pedepsesc penal!

– Știu că tatăl meu a început să joace cărți, admise Jessica. A intrat în panică, n-a vrut să ia bani de la firmă! De fapt, i-a luat cu împrumut...

– Eufemistic vorbind, așa am putea spune, zise Carlo pe un ton batjocoritor.

– Amory a fost firma lui, îi reaminti Jessica.

– Dar acum îmi aparține mie, preciză Carlo.

Jessica strânse din dinți. Cu șase ani în urmă, din cauza sâcâielilor unei neveste imposibile, cu pretenții tot mai mari și profiturilor tot mai scăzute pe care le obținea compania lui, Gerald Amory îi vânduse firma lui Carlo. Angajat ca director executiv, tatăl ei părea mulțumit de funcția lui cea nouă, iar datorită unor exporturi bine făcute, firma Amory Engineering renăscuse.

Jessica simți un cuțit în inimă. Dacă n-ar fi fost ea, Carlo Saracini n-ar fi preluat niciodată firma, și aceasta ar mai fi aparținut încă tatălui ei, care n-ar fi ajuns să delapideze fonduri.

– Tata avea intenția să returneze banii... Dacă n-ar fi fost auditul între timp, nu s-ar fi aflat, spuse ea disperată.

– De ce crezi tu că solicit periodic audituri la toate societățile mele? o întrebă Carlo. Angajați ca tatăl tău devin dintr-o dată hoți și numai auditul îi poate pune în evidență.

Jessica începu să tremure, cu inima bătându-i puternic. Sarcasmul lui o scotea din minți.

– Tata nu este hoț, insistă ea. Este doar disperat!

– Vreau să ne întâlnim în seara asta, la ora opt. Stau la Deangate Hall, ca de obicei. Cred că nu mai este necesar să-ți spun și numărul apartamentului. Te mai aștept doar un minut după ora opt și nu-ți mai dau o altă șansă.

– Nu te mai obosi să mă inviți! N-am să mai pun vreodată piciorul în hotelul acela blestemat!

– Cred că ai ajuns într-un picior acasă, atunci, căci femeia de serviciu ți-a găsit pantoful sub pat. Îl mai am încă. Pantoful Cenușăresei...

– Cum îndrăznești să-mi aduci aminte?

– Din câte-mi amintesc ai mai lăsat ceva, mult mai interesant. Tot sub pat, continuă Carlo.

Înspăimântată, Jessica trânti receptorul, înainte de a i se aminti de slăbiciunea ei din acea zi. Nu, în nici un caz nu voia să-și amintească de acea zi, la Deangate, cu șase ani în urmă.

Ar fi vrut să țipe de indignare, dar n-o făcu, nu-i plăcea să se manifeste zgomotos sau să-și piardă controlul. Crescuse suspinând pe lângă ușile închise, acoperindu-și urechile pentru a n-o mai auzi pe mama ei care țipa la bietul ei tată. Pe atunci, Jessica jurase să nu se lase niciodată sub imperiul pasiunii. Iar dacă nu implica pasiunea, nu avea de ce să se teamă, căci nu putea fi afectată de nimic. Cel mai rău lucru era să privească înapoi, să-și amintească felul în care încălcase regulile stabilite chiar de ea. Luptând să scape de

acele amintiri dureroase, Jessica se duse la tatăl ei. Acesta se îndreptă de spate continuând să vorbească, nefiind conștient de lipsa fetei din începere, atât de prins era de problemele lui.

– A trebuit să predau toate cheile... chiar și pe cele ale mașinii. Nu voi mai putea intra vreodată în biroul meu, se plângea Gerald Armory. Am fost scos din clădire sub escortă... a fost un coșmar!

Acestea fuseseră, desigur, instrucțiunile lui Carlo. Oare tatăl ei nu merita mai multă considerație? Nu i-a fost permis să-și păstreze o urmă de demnitate?

– Tată... Jessica se înecă de plâns. Se repezi spre el pentru a-l consola dar acesta o evită.

– Și eu aș fi tratat astfel orice hoț, admise el.

– Dar tu nu ești hoț, tată!

Gerald Amory nu mai scoase nici un cuvânt.

Oricare ar fi fost situația, Jessica era vinovată. Ar fi trebuit să stea alături de tatăl ei, să-i intuiască problemele. La o săptămână după ce el vânduse Amory Engineering, mama Jessicăi plecase de

acasă intentând divorțul. Chiar dacă nu avuseseră o căsătorie fericită, Gerald Amory suferise cumplit căci își iubise mult soția, îi trecuse cu vederea toate aventurile extraconjugale și ar fi făcut orice pentru a o păstra... Singura persoană care se simțise ușurată de plecarea Carolei fusese Jessica, dar ea ar fi trebuit să sesizeze imensul vid care rămăsese în viața tatălui ei. Sub ochii ei acesta începuse să bea.

– Dar jocurile de noroc?

– Erau ceva care-mi umplea timpul, se confesă el. Apoi, am început să pierd sistematic și mi-am spus că nu-mi pot permite să continuu astfel, spuse tatăl ei, ridicându-se cu gesturi de om bătrân și pornind spre ușă.

– Unde pleci? îl întrebă Jessica.

– Acasă, simt nevoia să fiu singur, Jess, te rog, înțelege-mă.

– Tată, rămâi, trebuie să găsim o rezolvare, nu pleca.

– Îmi pare rău, Jess, spuse el, incapabil s-o privească.

O să facă față rușinii, bârfelor, judecății, oprobriului public ? O să facă față pierderii casei, slujbei, respectului de sine? Era cam mult pentru un om de vârsta lui. Dar Gerald Amory nu mai avea de ales, dacă nu făcea față nu supraviețuia, acesta era adevărul pe care-l aflase de curând. Cu toate acestea ea nu putea să se gândească doar la problemele tatălui ei căci nici ea nu avea o situație prea clară. Trecutul ei ieșea acum la iveală, trecutul pe care-l îngropase cu șase ani în urmă.

În ziua în care-l cunoscuse pe Carlo, ea își făcea la Londra cumpărăturile pentru trusou, căci mai erau doar două luni până la căsătoria cu Simon. În ziua aceea nu purta inelul de logodnă fiindcă una dintre pietricele acestuia căzuse și îl dăduse la reparat. Fiind antrenată într-o discuție aprinsă cu prietena ei Leah, într-o intersecție aglomerată, fusese împinsă din spate, nu se știe de către cine și căzuse aproape sub roțile mașinii lui Carlo, o limuzină condusă de șofer.

Ea nu-și mai amintea cum căzuse și-și pierduse cunoștința. Își revenise după sosirea ambu-

lanței, cu niște ochi minunați ațintiți asupra ei. Nu mai văzuse ochi atât de frumoși până atunci.

– Stai liniștită, nu scoate o vorbă, îi spuse Carlo, care dădea instrucțiuni celor din jur.

– Dar mă simt bine. Aș vrea să mă ridic...

O mână puternică cu pielea măslinie îi zădărnicise mișcarea.

– Nu încerca să te ridici căci ai putea avea probleme cu coloana, așteaptă să te ducem la spital.

Jessica începuse să-și revină.

– Nu vreau să merg la spital, mă simt bine.

– Trebuie ca un doctor să confirme asta. Bărbatul continua s-o privească, apoi îi mângâie chipul speriat. Nu mi-aș ierta dacă aș face ceva rău unei fete atât de frumoase....

Leah nu-i fusese de ajutor defel, căci se văicărise tot timpul, pe undeva, prin preajmă. Jessica se trezise într-o ambulanță privată, în compania lui Carlo.

– Prietena ta va veni cu mașina mea după noi, o asigurase el, dând în același timp indicații paramedicilor.

Jessica nu avusese putere să se lupte cu Carlo Saracini în ziua aceea. O durea cumplit capul și avea o puternică senzație de vomă. Închisese ochii pentru a scăpa, spunându-și mereu că acest străin încerca doar să rezolve problemele legate de accidentul provocat de mașina lui, asta era tot. Fusese dusă la o clinică, supusă unor examene serioase, apoi așezată într-un pat, într-o încăpere frumos decorată.

– Vreau să plec acasă, protestase ea. Nu este nevoie de tot ce mi se face acum.

Atunci apăruse Carlo, schimbând cu prezența lui toată atmosfera, alungându-i liniștea.

– Unde este Leah? șoptise Jessica.

– Am trimis-o acasă. Era prea afectată ca să-ți mai fie de ajutor. Am înțeles că părinții tăi sunt plecați în străinătate și se întorc mâine.Vrei să iau legătura cu ei?

– Nici măcar nu-ți știu numele, spusese Jessica printre dinți.

– Carlo Saracini, mumurase el, cu un zâmbet. Cum te mai simți?

– Nu vreau decât să mă duc acasă... tu nu asculți de obicei ce-ți spun cei cu care vorbești?

– Nu, dacă nu vreau s-o fac, recunoscu Carlo.

– Știi ce? Nu este nevoie de toate acestea, spusese ea indicând camera luxoasă. Am căzut pe drum, iar mașina ta n-a apucat să mă atingă. Nici nu mă gândesc să te acționez în judecată sau altceva...

– Așa consider eu că trebuie să rezolv problema, spusese el privind-o apreciativ, făcând-o să-i ardă obrajii. Nu-mi pot lua ochii de la tine, poate că ai realizat asta. De fapt, cred că ești obișnuită ca bărbații să te privească astfel.

– Nu, de când m-am logodit, spusese ea simplu, înfuriată că era privită ca un obiect scump din vitrina unui magazin de lux.

– Ești deja logodită? Aparții unui bărbat?

– Nu aparțin nimănui, domnule Saracini! exclamase Jessica.

– Oricum, îmi vei aparține mie, îi spusese el cu convingere.

Jessica îl considerase nebun. Nimeni nu-i mai vorbise astfel vreodată.

– Mă mărit peste șase săptămâni, îl informase ea scurt, studiindu-i trăsăturile, înainte de a realiza ce efect avuseseră vorbele ei asupra lui, pentru ca să-i evite apoi privirea.

– Mai vedem noi... râsese el cu indulgență, ca atunci când un copil drag face ceva amuzant.

Revenind în prezentul dureros pentru ea, Jessica simți frisoane. Se gândi la tatăl ei. Indiferent ce se va întâmpla, nu-l va lăsa singur. Înșfăcă o jachetă și ieși din căsuța pe care o închiriase de curând; urcă în mașină, îndreptându-se spre casa acestuia.

– Tatăl dumneavoastră este la serviciu, domnișoară Turner, ce să facă acasă la ora asta?

Menajera tatălui ei o privi cu un aer curios.

Jessica trase aer în piept, încercând să nu se trădeze în vreun fel.

– Am crezut că azi termină mai repede.

– Nu mi-a spus nimic.

– O să iau legătura cu el mai târziu, zise Jesica pornind spre mașină.

Dumnezeule, unde se dusese tatăl ei? Nici ea nu avusese prea multă minte să-l lase să plece așa, în starea în care era! Dar o voce interioară îi spuse că ea nu era păzitoarea tatălui ei, un om în toată firea care, probabil, știa ce face! Îi spusese că avea nevoie să fie singur. Oare nu era bine să-i respecte dorințele? Dar nu putea s-o facă...

Se duse din nou acasă. Carlo... nu și-l putea scoate din minte... Era mai bine să se ducă la hotelul Deangate și să-i cadă în genunchi așa cum făcuse tatăl ei cu mama? La ce bun? Căci ea îl știa pe Carlo Saracini. Nu-și putea scăpa tatăl din ghearele lui, căci acum Carlo voia să se răzbune. Nu se putea răzbuna pe ea, dar știind ce puternice erau legăturile dintre tată și fiică, recurgea la o răzbunare mai perfidă.

„Într-o zi o să vii la mine să mă implori să fac dragoste cu tine, iar eu o să-ți întorc spatele...“

Jessica simți cum tot trupul i se acoperă de o transpirație rece la amintirea vorbelor lui. Carlo

Saracini îi distrusese viața, sfărâmând tot ce iubise ea. Iubirea ei pentru Simon, fericirea, liniștea ei... respectul de sine. Îi rezistase cu curaj dar descoperise cât fusese de fragilă. Tremurând de dezgust, Jessica alungă amintirile dar umilința și rușinea rămaseră la fel de puternice.

Carlo era nemilos. Fără nici o excepție, era intolerant cu cei mai slabi decât el. Își aminti felul în care o privise în ziua cununiei ei. Cu furie și ură. El era marele bărbat, fabulos de bogat, plin de succes și incredibil de frumos. Până în ultimul moment se așteptase ca ea să-și schimbe hotărârea și să-i cadă la picioare.

– N-o să-ți iert asta niciodată.

Acestea fuseseră cuvintele lui Carlo Saracini când ea și Simon ieșiseră din biserică. Pe atunci, ea tremura atât de tare, încât Simon fusese nevoit s-o susțină. Arătase ca o stafie în fotografiile de la cununie. Bunul ei Simon o iertase dar ea, deși se confruntase zilnic cu farsa căsătoriei ei, nu avusese puterea să-și acorde iertarea.

Jessica duse mâna la tâmplele care-i zvâcneau. Cum de nu realizase la timp că tatăl ei avea probleme? Fusese prea prinsă de propriile ei necazuri căci Simon zăcuse câteva luni înainte de a muri, iar afacerile lui stagnaseră și el nu-i lăsase nimic, doar datorii. După moartea lui Simon tatăl ei îi ceruse să se întoarcă acasă, dar ea refuzase, nu mai putea să fie fetița tatei, ca înainte de căsătorie. Nici măcar o slujbă nu avusese pe atunci.

Iar acum, Carlo o invita la hotelul Deangate să discute despre situația tatălui ei. Era sadic! Voia să constate personal cât era de terminată! De ce să-i dea satisfacție, când știa că nu-l va lăsa nepedepsit pe tatăl ei?

Coborî din mașină. Era rece, întuneric și umed, ca și în ziua aceea pe care nu suporta să și-o amintească. Își îndreptă umerii și ridică încet capul, traversând parcarea din fața hotelului Deangate. Făcea totul numai pentru tatăl ei. Așa că nu mai conta că-și făcea rău singură revăzându-l pe Carlo Saracini, o făcea pentru binele tatălui ei.

Desigur, acesta intenționa să dea banii înapoi, numai dacă ar putea să-l facă pe Carlo să înțeleagă asta! Dar din câte știa ea, Gerald Amory nu putea obține bani decât prin vânzarea casei, iar întrucât casele nu se vindeau peste noapte Carlo va trebui să-i acorde răgazul necesar. Nu voia decât să-l roage să nu-i mai târască tatăl prin tribunale. De fapt, nu-i cerea prea mult. Dar dacă se gândea că cerea toate acestea de la un bărbat cu reputația lui Carlo Saracini, nu putea să-și facă iluzii.

– Cu ce vă pot ajuta? întrebă recepționera, trezind-o din gândurile ei.

– Mă numesc Turner. Am o întâlnire cu domnul Saracini, la ora opt, zise Jessica vrând să-i lase fetei impresia că era în căutarea unei slujbe.

– Îl anunț imediat, doamnă Turner, zise fata cu ochii la degetul pe care Jess purta verigheta.

Jessica făcu câțiva pași lateral ascunzându-și mâna cu verigheta.

– Îmi pare rău, spuse recepționera după câteva secunde, domnul Saracini nu recunoaște numele dumneavoastră.

Dar Jess înțelesese că Saracini nu recunoștea numele ei de căsătorie. Respirând adânc îi spuse fetei:

– Încercați Amory, vă rog.

– Puteți urca, spuse aceasta după câteva secunde.

Din lift coborâră două cupluri îmbrăcate în toalete elegante de seară, căci hotelul Deangate era unul dintre cele mai luxoase din Anglia. Nu erau prea mulți cei care-și permiteau luxul acestui hotel pe care Jessica îl urâse dintotdeauna, căci aici mama ei își întâlnea amanții și tot aici ea-și pierduse demnitatea.

– Semeni prea mult cu tatăl tău, o condamna Carole, ești prea virtuoasă, cred că ai și aureolă de sfânt în jurul capului! Mi-e silă de voi! Nu știți să vă trăiți viața și nici pe cei care se bucură de fiecare clipă care le este dată nu-i lăsați în pace! Copleșită de gânduri Jessica ieși din lift.

Cu șase ani în urmă păsise tot pe acest coridor ca să se certe cu Carlo Saracini. Și chiar după ce trecuse atâta timp îi era imposibil să spună cum

sfârșise în pat cu el. Fusese o scenă dezgustătoare, se comportaseră ca animalele... Ce atmosferă obscenă, spusese ea nu fără repulsie. Probabil tinerețea o făcuse să se comporte cu inconștiență. Carlo Saracini o pândise ca un rechin, fusese superb, deștept, periculos. Nu știuse să se ferească de el, până când fusese prea târziu. Dar acum îi era teamă, nu pentru ea, ci pentru tatăl ei. Acesta era un gentleman de modă veche, care venea dintr-o lume diferită de cea a lui Carlo Saracini. Jessica se opri în fața ușii acestuia și strânse din pumni. Târăște-te, își spuse ea, asta vrea Saracini. Iar dacă va obține ce vrea, poate nu va mai fi interesat să-l distrugă pe tata... Bătu la ușa care fu deschisă imediat de un bărbat.

– Poftiți, domnișoară Amory, zise acesta.

Privirea ei căzu pe sofaua de culoarea lămâii, unde stătea Carlo. Îl auzi vorbind grecește cu cineva, la telefon. Carlo era rezultatul unei căsătorii dintre un grec și o italiancă. Jessica nu-și mai putea lua ochii de la el. Îi studie trăsăturile

întunecate, impasibile, cu ochii gălbui care sclipeau de sub sprâncenele bogate, cu pometii proeminenți care dădeau un aer sălbatic figurii sale.

– Cred că este un amant nemaipomenit, spusese mama ei. Este un tip cu o mare încărcătură senzuală. Îl simt de la distanță, orice femeie căreia îi curge sânge în vene o face. Cu tine ce se întâmplă?

Jessica se înfioră. Pentru ea, Carlo nu reprezenta decât o persoană rece, lipsită de sentimente și de scrupule. Și, deși el nu se trăda prin nimic, ea îl intuia perfect și tocmai de aceea se simțea amenințată.

– De ce m-ai chemat aici?

– Scoate-ți mai întâi haina, spuse el, cu o voce egală.

Jessica simți nevoia să-și umezească buzele.

– N-am venit ca invitată, nu stau mult.

– Atunci, pleacă, spuse el, nu-mi fura timpul.

Cu dinții încleștați, ea-și scoase haina și repetă întrebarea:

– De ce m-ai chemat aici?

– Am vrut să văd cum mai arăți. Ochii lui cu luciri gălbui se opriră pe trupul ei, insistând asupra sânilor rotunzi, taliei subțiri, asupra șoldurilor ei.

Jessica nu fusese niciodată mulțumită de felul cum arăta. Formele ei voluptuoase atrăgeau întotdeauna atenția bărbaților. De fapt, atrăgeau atenția unui gen de bărbați de care era mai bine să se teamă. Ea moștenise fizicul mamei sale și ura acest lucru. Dacă n-ar fi arătat astfel, mai ales dacă n-ar fi avut acel păr superb, n-ar fi atras atenția lui Carlo Saracini în ziua aceea.

– Bei ceva? o întrebă el turnându-și un pahar cu șampanie. Detest să sărbătoresc singur, dar observ că-ți mai este teamă încă să bei cu mine.

– Ce sărbătorești?

– Faptul că ești văduvă acum, îi replică el privind-o printre gene.

Jessica fu afectată de candoarea cu care el spusese aceste vorbe, care-i reamintiră brutal că el nu avea nici un fel de inhibiții.

– Tata..

– A furat de la mine și angajații lui. Mai este ceva de discutat despre asta?

– A fost o greșeală, atâta tot.

– Închisorile sunt pline de cei care fac astfel de greșeli. De fapt, numai de dragul tău am cumpărat Amory Engineering, la un preț atât de mare. Poate că a fost un gest de bună-credință față de familia ta...

– Bună credință? Tu nu știi ce înseamnă asta. A fost numai șantaj. Te-ai folosit de situația financiară precară a familiei mele pentru ca să pui mâna pe mine.

– Asta îmi doream în momentele acelea.

– N-am fost niciodată a ta, Carlo!

– Ai fost a mea de cum m-ai văzut, dar ai fost prea prostuță ca să faci față realității! Carlo ridică din sprâncene. Cum îndrăznești să negi ce s-a întâmplat între noi doi chiar în această încăpere?

Jessica ar fi vrut să-l pălmuiască. Ar fi vrut să țipe din cauza umilinței la care era supusă, dar nu-și putea permite să dea frâu liber emoțiilor sale.

– Tatăl meu, începu ea...

– A fost unul dintre cei mai slabi angajați ai mei, o întrerupse Carlo. I-am lăsat compania pe mână, o companie care de fapt nu mai era de mult a lui, și m-am așteptat de la el la loialitate, nicidecum ca el să se comporte ca un hoț obișnuit.

– Dar intenționează să-și vândă casa și să-ți înapoieze și ultimul ban! exclamă Jessica, asta nu-ți este de ajuns?

– Casa tatălui tău are deja două ipoteci. De ce crezi tu că a furat?

– Se căiește pentru ceea ce a făcut.

Jessica nu cunoscuse situația casei părintești și se văzu în situația să lupte din greu pentru a-și ascunde dezamăgirea.

– Subiectul ăsta mă plictisește, spuse Carlo cu o grimasă. Nu mă interesează deloc tatăl tău. Nu-mi poți influența deciziile prin rațiuni de ordin sentimental. Sentimentele nu încap acolo unde primează afacerile.

– Atunci de ce m-ai adus aici? întrebă ea cu o privire plină de dispreț. Îmi provoci silă, Carlo. O

să fiu alături de tatăl meu, indiferent de acuzațiile pe care i le vei aduce.

– Îți plac bărbații slabi, nu-i așa? Cei care au nevoie de consolare, de sprijin. Cred că dacă ți-aș fi plâns pe umăr și n-aș fi luat nici o măsură, ai fi venit la mine fără să...

– Nu-ți face iluzii, i se adresă Jessica indignată. N-aș fi venit la tine niciodată. Te-am urât întotdeauna pentru felul în care arătai, erai acel gen de macho care își ia întotdeauna ceea ce vrea, indiferent prin ce mijloace.

– Nu sunt așa cum crezi tu, Jessica, spuse el pe un ton ridicat. Am sânge grecesc în vine și poate asta mă face să fiu mai impulsiv uneori.

Jessica fu tentată să pufnească în râs. Nu se mai putea abține în fața unei manifestări pline de aroganță, dar când ochii ei îi întâlniră pe cei ai lui Carlo, care aveau ceva din ferocitatea ochilor unui tigru, toată pofta de râs îi pieri. Deodată în capul ei începură să sune un sistem de alarmă. Se trezi măsurând din priviri distanța până la ușă.

– Nu ești egala mea. Mi-ai dovedit asta cu șase ani în urmă! exclamă el. De fapt, ți-ai dovedit prostia...

Jessica încleștă pumnii.

– Dacă mă mai insulți o dată, Carlo, nu mai răspund de faptele mele!

– Pentru Dumnezeu, spuse el cu un zâmbet. Dacă mai forțez lucrurile încă puțin, o să ajungi să mă rogi să fac dragoste cu tine, așa cum ai făcut ultima dată?

– Dumnezeule, cum poți să-mi vorbești așa?

– Există o singură concluzie, spuse el, nu am respect față de tine. La ce te așteptai? Te-ai comportat ca o femeie ușoară!

– Ești un bădăran, Carlo!

– Nu mi-ai fost nici mie credincioasă, nici lui Turner. El, din păcate, te-a luat de nevastă. Eu ți-am oferit ceva mai puțin sigur.Tu ai ales căsnicia și ai pierdut.

– Am fost căsătorită cu bărbatul pe care-l iubeam, și n-am pierdut nimic!

Carlo pufni în râs.

– Vrei să-mi spui că nu te-ai gândit niciodată noaptea la mine? Că ai negat pasiunea pe care ți-am provocat-o eu? Iar dacă soțului tău i-ai fi răspuns cum mi-ai răspuns mie, el ar fi trebuit să fugă de tine!

Jessica se aruncă asupra lui ca o tigroaică. Dar două mâini, incredibil de puternice se repeziră spre ea iar un zâmbet disprețuitor se instală pe figura lui.

– Te îmbraci ca o fată bătrână, dar interiorul îți este foarte diferit de ceea ce lași să se vadă la suprafață. Dacă zgârii această suprafață, nu dai decât de dinți și gheare. Dar mie-mi place asta, mă incită...

– Ești un nemernic, Carlo, nu mai scoate o vorbă!

Jessica se simți trasă de brațe puternice.

– Aș putea profita aici și acum de tine, aici, pe podea, sprijinită de perete, oriunde mi-ar conveni mie! Asta vrei?

Capitolul 2

– Niciodată! Numai ideea că m-ai putea atinge îmi repugnă!

– Nu ți-a ajuns lecția pe care ți-am dat-o? murmură Carlo, privind-o printre gene. Îți mai amintești ce s-a întâmplat când am făcut dragoste?

– N-a fost dragoste, exclamă Jessica, a fost doar dorință animalică!

– Dacă pe tine te deranjează asta, mie îmi face plăcere, precizează Carlo și o eliberă din strânsoare tocmai când ea se aștepta mai puțin.

Jessica tremura de indignare, căci își pierduse controlul de sine. Controlul fizic și cel mental, și

asta o îngrozise. Cu șase ani în urmă, pe când împlinise douăzeci de ani, fusese mai naivă și neexperimentată. Iar ultimele minute fuseseră o experiență dureroasă pentru ea, nici nu mai voia să se gândească la ele. Carlo o înfuriase tare și o făcuse să devină violentă, să se teamă.

Iar trupul îi făcea și el figuri. Inima îi bătea prea tare, iar sânii i se întăriseră în mod foarte ciudat. I se părea că dintr-o dată, mătasea sutienului devenise o închisoare a sânilor ei care luptau să se elibereze. Depășită de ceea ce se petrecea cu trupul ei, lăsă privirea în podea, încercând să se adune.

– Să revenim la problema noastră, spuse Carlo, nici unul dintre noi n-are timp de pierdut.

– Problemă? repetă Jessica.

– Te-am invitat aici cu un scop. Mi-ai putea fi de folos. Am nevoie de o femeie care să joace un anumit rol. Dar să-l joace cu multă pricepere, iar eu să pot avea încredere totală în ea. Cred că ai putea fi tu acea femeie...

Jessica flutură din gene.

– Nu înțeleg despre ce vorbești...

– Dacă ești gata să te lași în seama mea timp de trei luni, nu mai mult, eu voi trata cu mai multă îngăduință problema tatălui tău... spuse Carlo, cu simplitate de data asta.

Îngăduință, simpatie, simplitate, erau niște cuvinte pe care Carlo nu prea le folosea. Jessicăi începură să-i zvâcnească tâmplele și nu se putea concentra. Îl privea fără a intui ce se ascundea în spatele acelei frunți, fără prea multe riduri, a acelor ochi care priveau spre ea cu căldură de data asta.

– Acest rol, continuă Carlo, lăsând jos paharul de șampanie, implică și o oarecare intimitate...

– Intimitate? șopti ea, căci nu reușea să-l priceapă.

– Da, intimitate, repetă el mai rar de data asta, accentuând cuvântul, prelungind consoanele și vocalele de parcă i-ar fi zgâriat șira spinării cu ele.

– Mai precis, despre ce este vorba? insistă Jessica.

– Înainte de a afla detalii va trebui să-mi spui dacă ești de acord cu propunerea mea, îi spuse Carlo privind-o mai tăios cu ochii lui negri care aveau acele luciri gălbui, ciudate, în funcție de starea pe care dorea s-o transmită.

– Te comporți cel puțin ridicol, zise Jessica.

– Hai să spunem ciudat, precizează el. Și asta pentru că nu am încredere în tine. De ce aș avea? Nu prea cred că-ți faci scrupule, și chiar dacă ți le-ai face... trebuie să te gândești la tatăl tău.

– Să înțeleg că-mi oferi o slujbă?

Carlo schiță un zâmbet.

– Să spunem că da.

– Ar fi ceva care să implice și ilegalități?

– Drept cine mă iei, cara?

– Ai pomenit de intimitate. Te referi la intimitatea sexuală, cumva? Sau a fost doar o glumă?

– Propunerea mea nu implică nici cea mai mică umbră de glumă. Da, mă refeream la intimitatea sexuală. Rolul pe care urmează să-l joci implică și asta, căci altfel n-ar fi credibil.

Dumnezeule, de ce stătea ea să-l asculte? Carlo îi sugera să devină un fel de spioană care trebuia să se culce cu adversarii lui pentru a obține informații? O idee nebunească de altfel. O slujbă care să dureze trei luni și care să implice și sexul. Revoltător! Simți pornirea să izbucnească în râs. Nivelul ei de experiență sexuală ridica o astfel de propoziție la înălțimile unei comedii ieftine... dar Carlo nu trebuia să afle asta. Jessica își îndreptă umerii.

– Cred că o prostituată ar fi mai indicată pentru acest rol.

– Dumnezeule, cum poți să gândești așa? Ai înnebunit? Am nevoie de o femeie care să se comporte ca o doamnă, spuse Carlo vădit alarmat.

– Și nu mai cunoști alta care ar putea să joace acest rol? Și prin câte paturi trebuie să treacă această doamnă ca să-și îndeplinească rolul?

Carlo își încruntă sprâncenele.

– Ce tot spui acolo?

Jessica roși, nesigură pe ea dintr-o dată. Totul era înfricoșător.

– Singurul pat pe care ar trebui să-l încălzească ar fi al meu, îi spuse el.

Jessica păli și-l privi neîncrezătoare. Puse pe măsuță paharul cu șampanie neatins și-și luă haina cu mâna tremurând.

– Nici nu vreau să discut problema asta, n-am de gând să-mi vând trupul, nici măcar pentru a-mi salva tatăl de la închisoare! De ce m-ai abordat astfel, Carlo? Nu era mai simplu să-mi ceri să fiu amanta ta? Ei bine, răspunsul meu este nu... nu... nu.

Carlo o privi cu ochi reci.

– Atunci, du-te... nu mai am nimic de spus.

– Dar eu n-am terminat, se încăpățână Jessica. Acum șase ani ai intrat pe neașteptate în viața mea și mi-ai distrus-o. Nu urăsc pe nimeni mai mult ca pe tine! Mi-ai distrus viața din egoism, atâta doar. N-a contat că eram logodită cu alt bărbat, pe care-l iubeam, n-a contat că l-ai rănit și pe el.

– Tu l-ai rănit, Jess, nu eu, i-o întoarse Carlo, fără nici o emoție de data asta.

Jessica tremura de indignare.

– Ai vrut cu orice preț să ne strici relația.

– Dacă l-ai fi iubit, eu n-aș fi putut interveni între voi. Dar puterea pe care mi-ai dat-o...

Jessica roși de indignare.

– Nu ți-am dat nici un fel de putere.

– Ai făcut-o cu privirea, cu fiecare respirație... Mă sorbeai din priviri!

– Nici vorbă! Jessica sări la el uitând dintr-o dată de acuzația pe care Carlo i-o adusese tatălui ei, accentuându-i sentimentul de vinovăție și de responsabilitate pentru tot ce ieșise atât de rău.

– Ce se întâmplă, ți-am afectat mândria din nou? Te-ai jucat cu focul și te-ai ars, cara.

Jessicăi începură să-i tremure genunchii. Nu putea să-și revină după cele auzite de la Carlo. El o acuza de tot ce se întâmplase între ei.

– Am venit aici deși n-ar fi trebuit s-o fac. Cu fața albă ca hârtia, ea se întoarse spre ușă. Ne urâm, Carlo. Nu cred că realizezi că ceea ce ai făcut acum șase ani este ireparabil...

– Tu m-ai părăsit, Jess.

Privindu-l, Jessica nu putea înțelege cum după atâta timp care se scursese emoțiile lui mai aveau aceeași intensitate. De parcă acest Carlo Saracini era îndrăgostit de ea. De la început ea fusese conștientă de privirile lui, de atingerile lui, de felul în care el îi vorbea. Vânătorul și victima. Pasiune și durere. Asta îi oferise Carlo. Iar ea nu-l părăsise... fugise de el ca și când ar fi fost urmărită de zeci de câini de vânătoare.

– Nu am nevoie de oferta pe care mi-ai făcut-o, spuse Jessica. Stai aici, în turnul tău de fildeș, acoperit de toți banii tăi, dar ai o sensibilitate de măcelar. Lacrimile îi invadară ochii de culoarea ametistului, dar își ținu capul ridicat cu mândrie.

– Știi și tu foarte bine că nu acesta este adevărul, spuse Carlo, luat prin surprindere de afirmația ei.

– Îți face plăcere să calci pe oricine în picioare. Să manipulezi oamenii. Să profiți de ei. Cu șase ani în urmă tata te plăcea, căci el nu vedea

lucrurile așa cum le vedeam eu. Te considera un bărbat adevărat! Dar pe tine nu prea te interesează ce se întâmplă cu alții, nu? Nu vrei decât să mă umilești în continuare. Dar eu nu-ți voi mai oferi această ocazie, Carlo, am și eu mândrie.

Carlo păli și asta se văzu foarte bine, chiar dacă avea tenul măsliniu, dar nu vru să cedeze. Iar ea nici măcar nu se aștepta la asta. Cu ochii ațintiți asupra ei, Carlo o întrebă fără nici o legătură cu conversația de până atunci:

– Ai fost fericită cu soțul tău, Jess?

Jessica se opri în drumul ei spre ușă. Era clar că el nu ascultase nimic din ce-i spusese până atunci. Îi evită privirea.

– Era cel mai bun prieten al meu, spuse ea în final.

– Și prietenia este idealul tău într-o căsătorie? întrebă Carlo.

Nu, dar la asta se rezumase căsătoria ei. Jessica simți că nu are aer. Pentru câteva secunde ea se simți neobișnuit de atrasă de el, dar încercă să-i reziste din răsputeri.

– Eu trebuia să fiu sufletul, inima, dragostea, supraviețuirea ta, spuse Carlo încet, de parcă ar fi fost gâtuit de emoție. Deodată, mânia de care se temea ea reizbucni și Jessica se dădu un pas înapoi. Pleacă, Jessica, pleacă înainte să-mi pierd controlul și să-ți arăt cât de sensibil pot să fiu!

Jessica nu mai avu nevoie de o a doua invitație. Când ajunse pe coridor închise ochii și respiră adânc. Se simțea trădată, confuză, căci Carlo o pusese într-o situație imposibilă. De fapt, asta făcuse mereu. Erau atât de diferiți, dar pentru un moment, ea simțise o atracție ciudată față de el. Dar numai pentru moment. Ar fi vrut să-l ia în brațe. Era o senzație nebunească, una dintre acele feste pe care mintea le joacă uneori. Realizase că în felul ei, îl rănise. Dar de fapt, nu asta își dorise?

Când fusese cu Carlo Saracini își cam pierduse capul. Așa stătuseră lucrurile. Cu ceilalți era o fată tăcută, introvertită, care nu-și pierdea niciodată controlul. Dar acest bărbat reușea să scoată la

suprafață tot ce era mai rău în ea, o făcea să semene cu mama ei... căci asemănarea aceasta o speria cel mai tare.

Urcată în mașină, răsuci în neștire cheia în contact. O mai obseda încă ceea ce simțise pentru el cu șase ani în urmă. El o făcea să descopere lucruri pe care n-ar fi vrut să le descopere niciodată. Faptul că semăna cu mama ei, dar și că se purta uneori ca ea. Aceasta fusese cea mai devastatoare experiență. Că avea o slăbiciune pentru acest bărbat care o putea face să se uite pe sine, totul, loialitate... rețineri, chiar și dragoste... toate le pierdea în brațele acestui bărbat.

Câteodată își spunea că trebuia să fie recunoscătoare pentru acest incident stupid cu Carlo. Fusese atunci conștientă că dacă nu-și păstra vigilența, își putea pierde controlul. Dacă n-ar fi fost zgomotul acela care venea de undeva de alături, Carlo nu s-ar fi oprit. Căci sexul era o armă plină de putere dacă cineva se știa vulnerabil așa cum era ea. Îi era de ajuns un singur moment să

fie aproape de Carlo și era pierdută. Iar acum, după cinci ani de căsnicie, ea era încă neatinsă. Ce s-ar mai distra Carlo dacă ar afla asta!

Jessica reveni la realitate, trezindu-se înghețată în mașina aceea rece. Răsuci încă o dată cheia în contact, dar îi rămase în minte imaginea lui dezamăgit, furios, poate chiar înrăit. De ce naiba ar fi fost el înrăit? Chiar credea că ea va primi insulta fără nici un comentariu? Nu mai avusese rost să discute despre tatăl ei. La prima oră a dimineții va merge la el și va vedea dacă a consultat vreun avocat. Iar dacă n-a făcut-o, o va face. Trecea printr-o criză și ea se pricepea să administreze situațiile de acest gen. Toată viața ei fusese o trecere de la o criză la alta. Tocmai se pregătea să-și sune tatăl când auzi sunetul soneriei. O frică neliniștitoare o năpădi brusc, izvorâtă din tensiunea față de ceea ce se putea întâmpla. Se uită pe vizor și văzu un bărbat solid care aștepta în fața ușii.

– Doctore Guthrie? Poftește, te rog.

Acesta era unul dintre cei mai vechi prieteni ai tatălui ei.

– Te-am sunat mai devreme dar n-ai fost acasă. Am vrut să știi că tatăl tău va sta la noi câteva zile până-și va reveni.

– Dar ce i s-a întâmplat? întrebă Jessica așteptându-se la ce era mai rău.

– Știi că el lua medicamente de câteva săptămâni, împotriva depresiei nervoase.

– Nu mi-a spus nimic despre asta, păli Jessica.

– Își cam pierduse controlul de la moartea mamei tale...

Cu patru luni în urmă primiseră vestea morții Carolei, într-un accident de mașină. Mama ei îi șterse pur și simplu pe amândoi din viața ei și nu mai păstraseră nici o legătură.

– Am crezut că tata s-a consolat cu ideea, încercă ea să protesteze.

– Cred că a simulat foarte bine. A așteptat-o să se întoarcă, dar când ea a murit el a trebuit să accepte cruda realitate. Tocmai atunci a început să se simtă deprimat și să joace cărți. Acum înțeleg că a trecut prin momente foarte dificile.

– Da, șopti ea, ștergându-și lacrimile.

– Nu se poate obișnui cu gândul că ea nu mai este, oftă Guthrie. A luat niște somnifere în după-amiaza asta.

Jessica oftă îngrozită.

– Ce a făcut?

– N-a luat multe ca să moară, a avut noroc cu slujnica lui. Femeia l-a găsit căzut în sufragerie și a crezut că a avut un atac de cord.

Jessica, numai ochi și urechi, se așeză pe sofaua din spatele ei.

– Ea mi-a dat telefon. Am văzut tabletele rămase, am făcut socoteala cam câte a luat și am decis că nu este cazul să-l duc la spital, l-am dus la clinica mea. Când și-a revenit, mi-a spus că nu avea intenția să se sinucidă, dar că a vrut să ia câteva pastile ca să doarmă.

– Și îl crezi?

– Mai trebuie să discut cu el, să aflu detalii. De fapt, am venit aici să te rog să iei legătura cu acest individ, Saracini...

– Carlo? șopti ea.

– Crezi că ar vrea să stea de vorbă cu mine? Aș vrea să-l lămuresc că Gerald nu are nevoie acum de un proces penal.

Jessica nu mai putea să gândească. Dar o singură idee îi stăruia în minte, că fusese la un pas să-și piardă tatăl. Iar dacă el nu încercase să se sinucidă, așa cum susținea, cine putea să garanteze că nu va repeta gestul?

– Nu va fi un proces penal, spuse ea. M-am întâlnit cu Carlo în seara asta și el a fost foarte înțelegător.

– Dar atunci când l-a dat pe Gerald afară din firmă n-a dovedit înțelegere.

– I-am explicat în ce stare se află tata...

– Dar cu banii cum se va rezolva? Cum o să-i plătească lui Carlo? De unde?

– Carlo e gata să renunțe la ei.

– În acest caz, este un bărbat deosebit. Credeam că va vrea să-l dea exemplu celorlalți angajați.

Jessica simți gustul amar al spaimei, dar nu pentru ea ci pentru tatăl ei.

– Merg să-i duc vestea cea bună lui Gerald.

– O să vin și eu să-l văd mâine.

– Cred că ar fi mai bine să-l lași câteva zile să-și revină. Trebuie să înțelegi, Jess, are probleme mari, și-a pierdut slujba și respectul de sine.

Nici nu plecă bine doctorul Guthrie că Jessica formă numărul hotelului Deangate, cu mâna tremurând.

– Eu sunt, spuse ea când auzi vocea lui Carlo. M-am răzgândit.

– O să trimit o mașină să te aducă aici, spuse Carlo. Chiar acum. Am așteptat șase ani clipa asta, nu mai aștept nici o secundă. Iar dacă nu vii acum, înțelegerea noastră cade.

– Carlo, nu poți obține totdeauna ce-ți dorești...

– Crezi că nu? El începu să râdă și închise telefonul.

Capitolul 3

Jessica lăsă mașina s-o aștepte o oră. Își luă cu ea haine de parcă ar fi plecat pentru mult timp. Într-un plan îndepărtat al minții, o voce îi șoptea: nu poți face asta... nu trebuie să cedezi așa de ușor. Jessica ridică o fotografie a lui Simon de pe o noptieră și-l privi cu inima strânsă. Fusese făcută chiar în ziua în care el își deschisese un atelier fotografic. Simon purta costum și cravată, lucru neobișnuit pentru el. Era un bărbat blond cu ochii albaștri, blânzi, de înălțime medie.

– Nu mă deranjează asta, îi spusese Simon atunci când ea, printre sughițuri, îi mărturisise că

fusese foarte aproape de a sfârși în patul lui Carlo, înainte de căsătoria lor. Te iert, sigur c-o fac, mai adăugase el.

Simon și familia lui se mutaseră în vecini pe când acesta avea paisprezece ani iar ea numai zece. Simon era cel mai ciudat din familia lui, de fapt era unicul introvertit dintr-o familie de extrovertiți, tăcut și liniștit, lipsit de ambiții, pasionat de fotografie. Jessica fusese unicul copil al familiei sale, dureros de conștientă pentru vârsta ei că părinții nu prea aveau timp pentru ea.

Simon o surprinsese plângând în foișorul casei când, într-o zi, venind mai devreme acasă, o găsise pe mama ei, pe jumătate dezbrăcată, cu un alt bărbat. Astfel intrase maturitatea și vârsta adultă în viața ei. Simon o învățase să nu-i vorbească tatălui ei sau altcuiva despre ceea ce văzuse. Tot Simon fusese cel care, din naivitate, își exprimase convingerea că mama Jessicăi nu va face un obicei din a aduce bărbați străini în casă. Dar Jessica nu apucă să crească prea mult înainte de a afla că în viața

mamei sale exista întotdeauna un alt bărbat în afară de tatăl ei și că acesta făcea eforturi să nu se știe nimic despre aventurile soției sale.

Jessica deveni imediat conștientă de faptul că aventurile mamei sale constituiau subiectul de bârfă al orașului. Știind asta, ei îi fusese destul de greu să trăiască în oraș în ultimii zece ani.

Dar în tot acest timp Simon fusese alături de ea, fusese cel mai bun prieten al ei. Când Jessica împlinise șaptesprezece ani, familiile lor se convinseră că nu-i vor putea despărți vreodată. Dar acum, când Simon murise, ea își aminti că el nu pomenise niciodată de căsătorie sau despre eventualii lor copii până când familiile lor și alți oameni nu începuseră să facă presiuni asupra lor, să-i necăjească privind relația lor.

Simon plecase între timp să lucreze la Londra pentru un an, venea s-o vadă doar la sfârșitul săptămânii, și ea crezuse că l-a pierdut, apoi se întrebase dacă Simon într-adevăr îi aparținuse vreodată. Apoi, pe neașteptate, pe când ea împlinea optsprezece ani,

Simon îi propusese logodna. Jessica era convinsă că unirea lor fusese stabilită undeva în Ceruri. Nu era nimic, nici un subiect pe care ei să nu-l poată discuta. Se completau unul pe celălalt, spre deosebire de părinții lor care nu aveau nimic în comun.

Dumnezeule, cât de inocentă fusese pe atunci, își spuse ea privind fotografia. Apoi, își spuse că Simon avusese un comportament cel puțin ciudat. Oare chiar nu sesizase că iubita lui fusese la un pas de a ajunge în patul unui alt bărbat, chiar cu o săptămână înainte de căsătoria lor? Trădarea ei ar fi trebuit să-l afecteze. Iar iertarea n-ar fi trebuit să apară chiar așa de ușor pe buzele lui. Ea ar fi vrut să anuleze nunta, dar Simon o rugase să n-o facă, îi spusese că avea mare nevoie de ea, iar ea își permisese să se lase convinsă...

Mașina se apropia de hotel, iar încordarea ei creștea cu fiecare kilometru parcurs. Nu numai că era forțată să se supună unei umilințe de nesuportat, dar și să accepte necesitatea de a discuta și negocia cu Carlo, de dragul tatălui ei.

Jessica nu mai trecu pe la recepție. Îi era teamă că va fi întrebată unde mergea și de ce nu semna în registrul hotelului. Recepționera o privi, dar nu spuse nimic și atunci, Jessica păli. Oare fata o credea vreo prostituată?

Carlo o aștepta în fața șemineului, discutând cu cineva la telefon, în italiană. O privi în treacăt și făcu un semn șoferului, apoi ridică privirea spre ea, și-i spuse:

– Era să cinez fără tine, cara. Jessica întinse o mână șovăitoare și ridică la gură paharul cu vin pentru a-și face curaj. O să bei doar un singur pahar, cara, nu vreau să fiu acuzat că te-am îmbătat intenționat, ca atunci.

Jessica simți că sângele i se urcă în obraji. Nu-l putea privi în ochi. Nu avea în minte decât faptul că se afla în apartamentul lui Carlo și că urma să ajungă în patul lui.

– Cred că recepționera m-a considerat o prostituată, spuse ea încet.

– Și nu ești? Dar o prostituată de mare clasă n-ar fi atât de prost îmbrăcată.

Jessica strânse din dinți.

– N-am venit aici pentru a mă lăsa insultată.

– Eu cred că ai venit aici pentru a lua ceea ce vreau eu să-ți ofer, i-o întoarse Carlo privind cu insistență spre îmbrăcămintea ei ieftină. Dacă m-ai făcut să te aștept atât, am crezut c-o să îmbraci ceva mai ca lumea, că te pregătești pentru întâlnirea cu mine.

– Cu ce ocazie? pufni ea.

– Poate numai pentru faptul că ți-am comandat mâncărurile preferate. Îmi amintesc fiecare moment petrecut alături de tine.

– Am venit să discutăm despre tata, i-o reteză Jessica.

– Nu te-ai uitat în ochii mei de când ai intrat aici, ripostă Carlo.

– Nu va merge nimic între noi dacă începi cu astfel de probleme, i-o reteză Jessica. Și te rog să nu mă mai amenințI. Nu pot raționa dacă sunt stresată. N-ai vrea să începem discuția despre tatăl meu?

– Nici vorbă, prefer să discut cu tine la lumina lumânărilor.

Jessica se aruncă asupra pateului de ficat de gâscă. Apoi, la următoarele două feluri mâncă în tăcere, vorbind doar dacă era necesar. Iar dacă cineva își pierduse apetitul acesta era Carlo, care împinse farfuria din fața sa, apoi aruncă șervetul pe care-l avea în poală.

– De ce ai venit dacă nu vrei să discutăm?

– Am venit aici pentru că m-ai chemat. Mi-ai cerut să mănânc, uite c-o fac.

– N-o să-l acționez în justiție pe tatăl tău.

– Dar el nu are cum să returneze banii.

– Trebuie s-o facă, nu știu cum, dar trebuie s-o facă.

– Cum? Nu are nici o slujbă și nici nu va avea vreuna în viitorul apropiat.

– Atunci, o să-i ofer eu o slujbă.

Jessica îl privi uimită.

– Unde?

– În nici un caz aici. Va trebui să-i acord o altă șansă, să înceapă în altă parte. O să găsesc eu ceva pentru el.

– Și banii ? Cum vor fi returnați?

– Dacă se căiește de ceea ce a făcut va returna banii, nu contează cum. Iar oferta de lucru va fi condiționată de renunțarea la jocul de cărți, de care este dependent, din nefericire.

– Tatăl meu nu este cartofor! sări Jessica în ajutorul tatălui ei.

– Orice om care joacă peste puterile sale financiare este un cartofor. Are nevoie de multă voință pentru a renunța la jocul de cărți. Ești satisfăcută acum?

Dar Jessica sperase la mai mult. Ea voise ca datoria tatălui ei să fie anulată, așa cum îi promisese doctorului Guthrie. Nu conta că era o inițiativă lipsită de viabilitate, ea dorea ca din calea tatălui ei să fie ștearsă orice datorie și orice motiv de stres.

– M-ai obținut la un preț destul de mic, nu? zise ea dintr-o dată, apoi regretă cele spuse.

– Vrei să te trec pe statul de plată timp de trei luni pentru că ești amanta mea? fu răspunsul lui Carlo. Poate vrei să-ți fac și un contract, să-ți plătesc și asigurări că-ți vei opri bijuteriile și

hainele pe care ți le voi cumpăra? Bine, n-am nimic împotrivă. Am auzit că există astfel de contracte în America. Dar spune-mi acum, ce preț ceri pentru acest trup perfect pe care-l ai?

– Știi că nu la asta m-am referit. Și nu-i nevoie să-mi vorbești pe tonul ăsta.

– Oare?

Jessica observă că era aproape unu noaptea, ceea ce-l deranja pe Carlo, care avea nevoie de rezerve de energie pentru ziua următoare. Și ea ar fi vrut să se culce, dar perspectiva de a o face alături de el n-o prea încânta, ba chiar o alarma.

– Acum, șopti ea, nu mai vreau decât să știu ce aștepți de la mine în următoarele trei luni.

Carlo își drese glasul, sprijinit de fereastră.

– Aș vrea să te prezint ca logodnica mea...

– De ce ?

– Din diverse motive. Nu mi-am văzut câțiva ani tatăl, care este pe moarte în acest moment. Aș vrea să petrec câtva timp cu el și pentru asta trebuie să prezint pe cineva drept logodnica mea.

Sub imperiul emoțiilor, Jessica îl studie, incapabilă să întrebe de ce era nevoie de o logodnică pentru a-l însoți în casa părintească. Ea presupuse că bărbatul din fața ei intenționa o reconciliere cu tatăl lui. Dar de ce mai era nevoie să tulbure și mai mult apele, complicându-le și cu o pretinsă logodnică? Mai ales când tatăl lui se afla pe patul de moarte? Oare o străină era binevenită în acele condiții?

– Cândva mi-ai spus că nu ai familie, preciză ea.

– Am spus că nu am o familie în adevăratul sens al cuvântului, îi reaminti Carlo. Și de fapt, acesta a fost adevărul. Mama mea a murit când aveam paisprezece ani. Apoi am fost trimis undeva, la școală. Tata s-a recăsătorit după o vreme și nu și-a mai amintit de mine. Ne-am continuat separat existențele până când tata, aflat pe patul de moarte, și-a exprimat dorința să mă revadă. Dar ceea ce s-a întâmplat între noi a rupt orice legătură de suflet.

– De fapt, ce s-a întâmplat, Carlo?

– Observ că ești foarte curioasă, ca toate femeile. Iar prea multe amănunte devin o armă

periculoasă în mâna unei femei. Eu nu-mi expun secretele în fața nimănui, cara. De fapt, de la tine nu pretind decât un lucru, să-ți joci rolul foarte bine, căci tata nu este un om ușor de păcălit.

– Eu nu intenționez să păcălesc pe nimeni.

– Tocmai de aceea ne vom comporta ca doi îndrăgostiți autentici. Intimitatea este ceva ce se poate simți între doi oameni. Singurul lucru în care va consta păcăleala noastră va fi prezența dragostei între noi și intenția mea de a te lua în căsătorie.

Dragoste, relații intime... Jessica se crispă la gândul celor care vor veni. Deși tot nu era lămurită de ce intenționa el să-și păcălească astfel tatăl, imediat începu să realizeze ce se întâmpla. Tatăl lui era pe moarte și era desigur un om foarte bogat. Oare acest Saracini senior punea condiții legate de moștenire? Oare îi impunea lui Carlo să se căsătorească și să se așeze? Oare mai existau astfel de persoane cu mentalități învechite?

– Cred că ar trebui să ne culcăm, spuse Carlo, întrerupându-i gândurile.

Jessica îngheță. El întinse mâinile spre ea și o ridică.

– Tremuri, Jessica? De ce? Ai fost căsătorită, și nu un singur an, ai ceva experiență.

– Dar asta nu mai contează acum!

– Dio! exclamă Carlo, lăsând un deget să urmărească despărțitura dintre sânii ei. Sigur că are importanță. I-ai fost credincioasă? Carlo se aplecă asupra ei. Umerii lui largi îi blocară vederea. Jessica se simți prinsă într-o capcană și nu mai avea aer.

– Sigur că i-am fost!

– Nu-mi vine să cred, murmură el începând să-i desfacă nasturii bluzei.

– De ce spui asta?

– I-ai fost necredincioasă înainte de căsătorie.... de ce i-ai fi fost credincioasă după? Dacă ai fi fost mireasa mea te-aș fi omorât. Oricum, nu te-aș mai fi luat de nevastă. I-ai spus ce s-a întâmplat între noi?

– Da!

– Deci i-ai spus tot adevărul? Nu cred c-ai făcut-o! Ar fi fost o lovitură prea grea pentru el, din care nu și-ar mai fi revenit.

– Nu vreau să mai discut pe tema asta! exclamă Jessica, dar realiză în acel moment că bluza îi era complet desfăcută. Carlo, ne-am reîntâlnit de cinci ore...

– Și care ar fi problema? Dacă n-ai fi fost atât de încăpățânată, am fi depășit acest moment cu câteva ore în urmă!

– Ești dezgustător! i-o aruncă Jessica.

– Da, poate, dar sunt foarte aproape de adevăr, nu știi cum funcționează mintea bărbătească?

Ea tocmai începea să afle. Carlo o sorbea din priviri, cu o dorință nedisimulată. Iar acea încărcătură sexulă despre care îi vorbise o dată mama ei, exista din plin. Jessica se refugie în spatele unei mese din încăpere.

– Carlo, te rog, nu în seara asta. De fapt, nu pot să cred că tocmai asta este ce-ți dorești.

– Asta îmi doresc, Jess, zise Carlo, prinzând-o în brațe și sărutând-o. Jessica se retrase căci ceea ce simțise o puse pe gânduri. Senzații de mult refuzate renăscuseră. Carlo o prinse de braț.

– Vreau să merg la baie! strigă ea disperată.

– Poate vrei chiar să mă trimiți la bar să fumez o țigară deși nu sunt fumător, și să aștept ca tu să te pregătești precum o mireasă pentru noaptea nunții! sugeră el brusc.

– Da, cred că mi-ar face plăcere. Și poate ți-ai găsi și vreo prostituată acolo, pentru că ăsta este genul de femeie pe care-l preferi! strigă ea. Brațul lui Carlo căzu brusc, de parcă dintr-o dată, nu se știe din ce motiv, ar fi rămas fără viață. Deși tenul lui era măsliniu, Jessica observă că pomeții i se coloraseră.

– Asta este impresia pe care ți-o las? Să știi că n-am avut o astfel de intenție. Oricum, o să mă duc la bar și sper că până mă întorc n-o să te găsesc beată.

– Poftim?

– Gary Grant și Doris Day, spuse Carlo cu un surâs ciudat. N-ai văzut filmul?

– Nu, admise ea.

– N-o să mă reped să-ți cumpăr un video, tu te descurci perfect în propriile tale spectacole. Cu aceste vorbe, Carlo ieși. Jessica își înăbuși un căscat, se

îndreptă spre dormitor, întrebându-se dacă el realiza oare ce mare era provocarea care o va ține trează. Se uită la patul în care se aflaseră cu ani în urmă și se întrebă câte femei or fi trecut prin el de-a lungul timpului. Căci Carlo era un bărbat care arăta foarte bine și putea avea orice femeie. Își aminti plăcerea pe care i-o provocaseră atingerile lui cu ani în urmă. Dar ea nu-și dăduse seama că acel episod fusese ceva special pentru Carlo. Cu toate astea, așa fusese. Dacă nu, ce sens ar fi avut insistența lui? Dar dragostea lor pe atunci nu se finalizase. Carlo fusese lipsit de acel sublim triumf. Jessica se strecură în patul imens, se înveli bine, hotărâtă să nu-i cedeze prea ușor. Ochii i se împăienjeniră. Totul era numai o farsă. Nu ești o femeie lipsită de experiență, îi spusese Carlo. Își aminti de Simon și de relația lor care nu implicase sexul înainte de căsătorie. Ea fusese foarte mândră din acest motiv, convinsă fiind că legătura dintre ei era ceva mai presus de o simplă apropiere trupească. De aceea i se păruse o ironie că fusese considerată o bombă sexuală de Carlo, lucru

cu care ea nu știuse să jongleze. Era o experiență inedită pentru ea să întâlnească un bărbat care nu-și putea lua ochii de la ea, care se folosea de cel mai mic prilej pentru a o atinge. Da, Carlo o dorise. Dar nu și Simon. El se îmbătase criță în noaptea nunții și continuase să bea în luna de miere în Caraibe, fără a consuma căsătoria lor.

Jessica trecuse prin clipe de iad, văzând că nu-i stârnea nici cel mai mic interes, și considera că fusese pedepsită pentru relația ei cu Carlo. Fusese lăsată să fiarbă în suc propriu în fiecare noapte, căci considera că-l rănise atât de tare pe Simon încât acesta nu se va atinge niciodată de era. Simon refuza o discuție deschisă pe tema asta. Cel mai bun prieten al ei nu-i mai era deloc prieten, ci devenise un străin tăcut care-și îneca amarul în băutură. Nu-i trebuise mult ca să realizeze că Simon n-o dorea în sensul biblic al cuvântului și că dacă ea accepta această realitate puteau continua să trăiască fericiți un simulacru de căsnicie. Se întrebă atunci cât timp va mai sta Carlo la bar și adormi epuizată.

Capitolul 4

Se trezi mult mai relaxată, după un somn lung, lipsit de vise, dar când deschise ochii și-l văzu pe Carlo la mai puțin de un braț distanță de ea, relaxarea dispăru și se crispă brusc.

– N-a mai existat până acum vreo femeie care să fi adormit așteptându-mă, spuse el sarcastic.

– Doamne, cât este ceasul? Ar fi trebuit să mă trezești!

Carlo se sprijini cu o mână pe minunatul ei păr argintiu, zădărnicindu-i orice mișcare.

– Nu-ți face probleme, nu ești la orfelinat ca să pierzi micul dejun dacă dormi mai mult dimineața, spuse el privind-o printre gene. Aseară

ai adormit bușteаn. Am venit și te-am privit mult înainte de a mă culca. Arătai atât de tânără și inocentă. De altfel, mi-am spus întotdeauna că te asemeni Albei ca Zăpada. Când te-am văzut prima oară zăceai în mijlocul drumului, cu o rochie albă, de vară. Iar când ai deschis ochii ei aveau culoarea viorelelor după ploaie... Madre di Dio! exclamă el, n-am dorit o altă femeie în viața mea așa cum te-am dorit pe tine! Vocea lui, cu accente exotice, o făcu să tremure. Îi simți mâna pe obraz și genele ei se lăsară ușor acoperindu-i ochii. N-am luptat pentru o femeie până acum... dar îmi plac provocările și ăsta a fost efectul micilor tale zâmbete. Am știut că nu ești cum vrei să lași să se vadă. Voiai să mă induci în eroare.

– Nu! protestă ea. Tu ai văzut ceea ce nu eram eu, o femeie creată de propria ta imaginație, o femeie care n-a existat vreodată!

– Ba există, este chiar acum în patul meu. Pasională, irezistibilă, lipsită de teamă. Și o vreau doar pentru mine.

Jessica întoarse capul, dar el n-o lăsă să-i scape.

– N-o să obții nimic de la mine. O să joc rolul logodnicei, dar asta va fi tot.

– Nu-ți face iluzii că-mi vei scăpa, Jess.

– Da? Atunci, poftim, ia tot ce-ți poate oferi un trup inert, dacă-ți face plăcere! Ea-și eliberă pletele din mâna lui și se așeză la loc pe pat, incitându-l: Ce mai aștepți? căci dacă el continua să dorească să facă dragoste în aceste condiții, era liber s-o facă.

Reacția lui Carlo fu una previzibilă: o sărută cu pasiune, punându-i mâinile pe umeri, împingând-o înapoi spre pat. Jessica strânse din pumni și începu să-l lovească încet. Ca răspuns la reacția ei, el o luă în brațe, apoi o așeză din nou pe pat. Jessica se simți iarăși trădată de propriul ei trup care simțea nevoia atingerilor lui. Fiecare fibră a trupului ei începuse să palpite în anticiparea mișcărilor lui. Mâinile ei se încleștară în părul lui și ea se trezi răspunzându-i la săruturi, ba chiar trăgându-l mai aproape de trupul ei.

Jessica simți mâinile lui puternice care încercau să-i scoată cămașa de noapte, împiedicându-se în mânecile acesteia. Nici nu apucă bine să-și elibereze brațele că el o și prinse de încheieturile mâinilor. Carlo continua s-o sărute. Jessica se arcui strigând:

– Nu!

– Ba da, zise Carlo care continua să-i exploreze trupul, până ajunse să-și piardă controlul. Cu o mișcare foarte sigură Carlo îi eliberă trupul de cămașa de noapte. Acum degetele lui subțiri și lungi îi mângâiau sânii, uimiți de sensibilitatea acestora, iar Jessica gemu încet. Ea îl apropie de trup, buzele lui Carlo sărutându-i sânii, iar ea gemu din nou când pieptul lui păros se atinse de sânii ei. Jessica simți mâna lui Carlo care-i explora trupul și fu cuprinsă ca de o flacără vie. Nu putea sta liniștită. Carlo continua s-o sărute, iar ea îi cuprinse umerii și-l strânse atât de tare încât îi simți bătăile inimii.

Carlo ridică încet capul și-i privi chipul îmbujorat, iar ea pretindea că nu vrea să mai fie atinsă, deși în realitate tânjea după atingerile lui.

– Carlo, șopti Jessica, tremurând.

– Vorbește, Jessica, spuse el sărutându-i din nou buzele pline. Carlo descoperi un punct foarte sensibil aflat în dosul urechii care-i provoca unde de plăcere.

– Nu te opri! strigă Jessica. Ea nu-și mai recunoștea propria-i voce. Carlo îi dădu drumul, apoi se sprijini pe perne privind-o cu ochii întunecați de dorință. Ușor dezorientată, ea îl privea uimită neînțelegând ce se întâmpla, conștientă doar de propriul ei trup stăpânit de dorință.

– Să nu mai îndrăznești vreodată să-mi spui că nu mă dorești, murmură el studiind-o detașat, acum. Te pot face să mă dorești. Ești o femeie foarte senzuală, făcută pentru pasiune. Cu șase ani în urmă te puteam face să arzi de dorință, numai cu o privire.

– Este o mare minciună!

– Pielea ți se înroșește, ochii tăi aruncă flăcări și te sucești în scaun ca o pisică așezată pe cărbuni încinși. M-ai dorit și atunci, numai că n-ai vrut să recunoști. Știam că erai virgină.

– Oprește-te ! ceru Jessica.

– Apoi, aproape că te-am avut chiar aici, pe acest pat. Ai fost a mea, oricum!

– Asta este o minciună.

– Nici o femeie, indiferent dacă are sau nu experiență, nu se culcă astăzi cu un bărbat iar peste o săptămână se mărită cu altul. Sau, mai precis, nici o femeie decentă n-o face.

– Încetează, Carlo! De fapt, el avea dreptate, dar nu știa că ea se dusese la Simon hotărâtă să anuleze căsătoria lor. Se aștepta ca el, o dată ce ascultase confesiunea ei, să fie atât de afectat încât să anuleze căsătoria. Dar el o întrebase doar dacă-l iubea pe Carlo. La care ea, bineînțeles, răspunsese negativ. Nimic, nici una dintre emoțiile pe care i le provoca el, nu semăna cu

dragostea. Ea înțelesese că fusese doar dorință și tendința de a căuta plăcere, nimic mai mult. Căci ea cunoștea toate acestea prea bine de la mama ei. Carole făcuse întotdeauna numai ce voise, luase tot ce dorise fără a-i păsa că provoca atâta durere celor din jur. Iar Jessica se surprinsese reacționând la fel în legătura ei cu Carlo. Ceea ce o făcea Carlo să simtă o speria. Dar iubirea simplă pe care i-o oferea Simon necondiționat părea un sanctuar de siguranță. Jessica rămase pierdută în gânduri. Deodată o mână grea se așeză pe mâna ei. Carlo îi scoase verigheta și o aruncă pe podea.

– Nu ai nevoie de asta în pat, dar oricum nu cred că te cucerise bărbatul ăsta, nu, cara? Mi-a rămas în memorie chipul tău, pe când pășeai spre biserică îmbrăcată în rochia ta albă!

– Dar ce te-a deranjat mai mult la scena asta? Tu nu voiai să te căsătorești cu mine.

– Asta ai fi vrut să fac?

– Acum, nu mai știu.

Carlo se întoarse și plecă. Acum ea știa cel puțin că era la fel de vulnerabilă ca înainte. Îl dorea cu disperare, dar îl și ura cu aceeași ardoare. Următoarele trei luni vor fi un iad pentru ea. Un exercițiu de umilință permanentă.

Îl sună pe doctorul Guthrie care îi spuse că tatăl ei petrecuse o noapte liniștită, și numai după aceea luă micul dejun împreună cu Carlo.

– Astăzi mergem la cumpărături, o anunță el, vreau să-ți schimb garderoba, să-ți cumpăr bijuterii. Joi plecăm spre Caraibe.

– Caraibe? repetă ea. Acolo locuiește tatăl tău?

Carlo ignoră întrebarea.

– Asta înseamnă că ai trei zile la dispoziție să-ți închei toate problemele de aici.

– Și cu slujba mea cum rămâne?

– N-am știut că lucrezi.

– Da, sunt secretară într-un birou de avocatură. Acum sunt în concediu, dar nu cred că șeful meu îmi va acorda un concediu de trei luni, sunt sigură că mă va înlocui imediat.

– Spune-i că ai găsit o slujbă mai bună.

– Nu-ți pasă că-mi voi pierde slujba, nu? Nici nu te interesează.

– După ce se încheie această misiune a ta poți lucra în oricare dintre companiile mele.

Jessica își spuse că în afaceri nu încap sentimentele, era a doua oară când se convingea de acest lucru.

– Nu, mulțumesc, nu cred că voi fi atât de disperată.

Carlo se ridică să răspundă la telefonul care suna insistent. Jessica se trezi urmărindu-l cu privirea, plăcându-i felul în care arăta, îmbrăcat pentru serviciu, într-un costum elegant de culoarea pământului. Jessica strânse din ochi, disprețuindu-se pentru slăbiciunea ei. De fapt, ce se întâmpla cu ea? Chiar și acum, când între ei se desfășurau lucruri care nu aveau nici o legătură cu sexul, ea simțea atingerile lui, buzele lui fierbinți. Cu mâna tremurând ea-și mai turnă o cafea. Era timpul să-și recapete controlul de sine.

Un majordom o conduse într-o încăpere frumos mobilată și decorată, după care aduse cumpărăturile și se oferi să-i despacheteze bagajele. Nu realizase că nu era îmbrăcată corespunzător, până mersese cu Carlo la cumpărături. Fusese forțată să se îmbrace și să se dezbrace de zeci de ori de toaletele alese de el și se simțise ca o concubină. Carlo îi cumpărase și un inel cu diamant, cercei și un ceas de aur care probabil costaseră foarte mult.

– Nu mi-ar trebui și un lanț de picior? întrebase ea sarcastic.

Carlo interpretă spusele ei ca pe o dorință.

– O să ți-l cumpăr eu singur, îi spuse el neștiind ce să creadă. De fapt, în seara asta cinăm la un restaurant, o informă el.

După o oră Jessica era deja îmbrăcată într-o rochie de cocteil albastră care îi scotea formele în evidență, deși ea nu era femeia care să vrea să atragă toate privirile. Dar își aminti că avea de jucat

un rol. Și poate, dacă-i va dovedi că-l poate juca bine, nu va mai fi nevoită să se culce cu el. Fără să vrea gândurile îi zburară spre ziua în care îl cunoscuse, ziua accidentului când el o condusese acasă, de la clinică. De fapt, îi alertase deja pe părinții ei, informându-i despre accident, iar ei îl primiseră ca pe salvatorul care le smulsese fata din ghearele morții, ca să nu mai vorbim de expresia de plictiseală de pe fața mamei sale care dispăruse imediat când îl văzuse. Rămăsese la cină și discutase afaceri cu tatăl ei, iar când Carole făcu referiri la o eventuală nuntă, el remarcase:

– Jessica este mult prea tânără pentru asta...

După plecarea lui Carlo, venise în camera ei, cu un aer fericit.

– Se pare că te-ai descurcat destul de bine, ți-ai găsit deja un milionar...

– Nu mi-am găsit nimic, ripostase ea.

– Câteodată mă gândesc că am luat alt copil de la clinică, se strâmbă Carole Amory. Ce naiba se întâmplă cu tine?

– Nimic, numai că nu-mi place acest bărbat.

– Păcat! L-am invitat la noi în weekend. S-ar putea ca el să vrea să investească în Amory, dacă știm cum să-l luăm. Așa că, fii drăguță cu el, fă asta pentru tatăl tău. Se vede clar că tipul te place.

Apoi, Carlo îi trimisese zilnic flori. Îi telefonase și o invitase la cină, ocazie cu care ea îl refuzase iar el începuse să râdă. Dar după două zile se trezise luând cina cu Carlo și părinții ei la hotelul Deangate. Carlo izbutise să intre în viața lor, oferind afaceri prospere, flatându-l pe tatăl ei cu interesul pe care i-l arăta.

– Poate că într-adevăr vrea să ne fie de ajutor, dar nu cred că este bine să-l implicăm prea mult în problemele noastre, spusese ea pe atunci.

– Dacă firma va intra în faliment o să fie doar vina ta! îi reproșase Carole.

Jessica nu știuse pe atunci că firma lor era atât de șubredă.

– Acest tânăr este mult mai priceput în afaceri decât eram eu la vârsta lui! exclamase Gerald Amory. Și mi-a făcut legătura cu mulți oameni influenți.

Carlo devenise un obișnuit al casei.

– Aș putea să-l ajut pe tatăl tău, se oferise Carlo într-o seară pe când erau doar ei doi. Scoate inelul ăsta de pe deget și o să vezi cât pot fi de generos.

– Eu nu sunt de vânzare, iar logodna mea cu Simon nu poate intra în discuție.

– Dar știi ce mult te doresc!

– Da, poate, asta numai pentru că nu mă poți avea! Eu îl iubesc pe Simon.

– Care te tratează ca pe o soră mai mică. Dacă nu este așa, spune-mi, când te-a sărutat el astfel? Carlo îi strivise gura într-un sărut pasional.

Jessica reveni din gândurile care o furaseră. Acum, după șase ani, vedea mai clar lipsa de atracție sexuală dintre ea și Simon. Dar Carlo, cu cinismul ce-l caracteriza, interpretase greșit comportamentul ei, crezând că ea se folosea de Simon și de apropiata lor căsătorie pentru a-l face pe el să liciteze și să-i ofere mai mult.

Ridică receptorul și-i telefonă doctorului Guthrie ca să se intereseze de starea tatălui ei și

află cu bucurie că acesta se simțea bine, mai ales de când aflase că nu va fi acționat în justiție.

– Nu-ți mai strânge părul, îi spuse Carlo, lasă-l liber, este păcat să ai asemenea păr și să nu-l expui privirilor ! El întinse mâna și-i eliberă părul din cocul pe care și-l făcuse. Arăți cam răvășită acum, de parcă abia ai coborât din patul meu, spuse Carlo râzând. Iar inelul n-aș vrea să-l porți acum, ci atunci când plecăm spre Caraibe.

– Te urăsc, Carlo!

– Dacă vrei ca tatăl tău să nu aibă probleme, cara, va trebui să-ți schimbi atitudinea față de mine. Jessica păli. Nu-mi ești de nici un folos dacă nu-ți joci rolul cu mai multă convingere.

Descumpănită de duritatea afirmațiilor lui, Jessica nu găsi puterea de a-i riposta, dar în interior fierbea de furie și neputință.

Ajunseră la un restaurant de lux unde apariția lor făcu multe capete să se întoarcă.

– Nu crezi că ar fi cazul să-mi spui și mie câte ceva despre tatăl tău?

– Cu ce ai vrea să încep? zise Carlo pe un ton descurajant.

– Cu ce vrei, oricum n-o să pun prea multă bază pe ceea ce-mi vei spune, mai am nevoie și de alte informații. Spuneai că tatăl tău este pe moarte...

– Da, suferă de o boală de inimă foarte gravă. Este imobilizat într-un scaun cu rotile.

– Nu poate fi operat?

– Ultima operație n-a dat nici un rezultat, iar sănătatea lui este prea șubredă și nu mai rezistă la alta.

Jessica simți că nu are aer.

– Soția lui trăiește?

Carlo izbucni în râs.

– Desigur, Sunny este mult mai tânără decât el. Ea este cea de a patra soție a lui.

– A patra? nu se putu abține Jesssica. Mai ai frați sau surori?

– O soră mai mare, din prima lui căsătorie. Am mai avut un frate care a pierit într-un accident acum patru ani. De fapt, era cel mai mare, iar eu abia l-am cunoscut.

Jessica nu avea ce spune. Carlo îi descria o familie cu niște relații de rudenie foarte complicate.

– Sora mea, Marika, a locuit mereu cu tata, în insulele Caicos.

– Tu te-ai născut acolo?

– Nu, în Grecia. Iar după moartea mamei am fost trimis la școală în Italia.

– De ce atât de departe?

– Nu mă înțelegeam cu mama vitregă.

O brunetă înaltă cu ochi mari și o gură cu buze senzuale se opri la masa lor. Ignorând-o pe Jessica ea i se adresă lui Carlo în italiană. Răspunsul lui nu fu pe placul femeii, căci obrajii ei se congestionară brusc, iar ochii i se măriră și mai tare. Ea îi aruncă o privire disprețuitoare Jessicăi, apoi ridică din umeri și se așeză la o masă vecină.

– Cine era femeia aceea? se trezi ea întrebându-l pe Carlo când intrară în apartamentul lor.

– Ești geloasă, cara?

– Geloasă? Nu-ți dai seama ce spui?

Carlo o prinse în brațe.

– Ești nebună, Jessica. Nici o femeie nu m-a făcut s-o doresc așa cum ai făcut tu. Ai fi în stare să lupți pentru mine așa cum am luptat eu pentru tine? o întrebă Carlo. Ar fi trebuit să te răpesc cu șase ani în urmă.

– Încetează, Carlo!

El o prinse de mijloc și o ridică în brațe. Apoi, o așeză pe pat.

– Nu vreau asta, Carlo, protestă ea. Nu este de ajuns pentru mine.

Carlo își scoase cravata și haina cu o mișcare grăbită și veni lângă ea.

– Dar ce este de ajuns pentru tine, draga mea? întrebă el cu glasul încărcat de dorință, împiedicând tentativa ei de a coborî din pat. Ce avea soțul tău în plus față de mine? Ce-ți putea oferi el în plus?

Uluită de mânia pe care o stârnise fără voia ei, Jessica îl privea fără un cuvânt. Carlo vorbea din nou despre Simon.

– N-ai putea înțelege, Carlo!

– La naiba! Cum să nu înțeleg? Era un amant mai bun decât mine?

Sfâșiată de o durere pe care n-o împărtășise niciodată cuiva, Jessica încercă să-i evite privirea scrutătoare.

– Carlo...

– Aș vrea să știu, ce-l făcea unic pe acel bărbat? Vreau să-mi vorbești despre relația voastră, pentru că nu mai înțeleg nimic. Eu ți-am oferit tot ce am avut, dar m-ai părăsit pentru el. Și cu toate astea, eu eram cel pe care-l doreai.

– Nu este totul să dorești un bărbat!

– Dar fără dorință nu poate fi nimic între un bărbat și o femeie, punctă Carlo cu simplitate.

Și tocmai aceasta era realitatea, atât de dureroasă, din păcate. Avusese o căsnicie în care-și irosise cinci ani din viață.

– Nu plânge, Jess, o consolă Carlo trecându-i o mână peste obrazul plin de lacrimi.

Atingerea lui mări și mai mult chinul prin care trecea ea. Dar își reprimă imediat orice dorință pentru că nu voia să ajungă ca mama ei pe care o disprețuise că se lăsase pradă simțurilor. Carlo îi

netezi părul cu un gest duios iar ea își dori ca aceasta să continue la nesfârșit. El își trecu apoi degetele prin părul ei răsfirându-l ca pe un văl de mătase, iar atmosfera deveni brusc explozivă datorită unui geamăt prin care Carlo își reprimă dorința.

– La naiba! murmură el, cu tine sunt mai necontrolat ca un puști!

Deodată Carlo se trezi tremurând în brațele ei. Dar când îl îmbrățișase ea? Nu, nu asta era important căci ea brusc se simți foarte puternică. Trupul ei reveni deodată la viață iar gândurile raționale încetară. Mirosul trupului lui era ceva foarte familiar, iar ea îl percepea ca pe un afrodisiac. Cămașa îi era desfăcută, iar ea îi putea vedea pieptul musculos. Carlo se abandonă brațelor ei, iar ea îi umplu pieptul de sărutări mărunte. El se ridică brusc și-i sfâșie rochia. Cu un geamăt de plăcere necontrolată, se aplecă asupra ei sărutându-i sânii. Jessica închise ochii și se abandonă gurii lui, pierdută într-o lume de senzații primitive, senzații

care-i fuseseră refuzate până acum. Ea începu să ardă de dorința de a-i atinge tot trupul, de a-l explora în intimitate așa cum făcea el.

– Ești a mea din acest moment, șopti Carlo, a mea.

Jessica lăsă să-i scape un strigăt. Se simțea ca un înotător aflat pe marginea unei cascade în care știa că se va arunca deși nu știa să înoate. Dorința aceea primară care pusese stăpânire pe ea era mai aproape de agonie decât de extaz. Dar în acel moment se auzi sunetul insistent al telefonului. Carlo se crispă, ridică încet capul și proferă câteva cuvinte total neortodoxe, nu se știe la adresa cui, iar după o secundă coborî din pat și răspunse. Jessicăi îi trebuiră câteva secunde ca să realizeze că el vorbea foarte repede, în italiană. Apoi, lăsă receptorul și fără un cuvânt părăsi încăperea. Ea se afla încă sub imperiul simțurilor, revenind destul de greu la realitate. Dar când văzu că el pleacă, se ridică. Dumnezeule, erau vești proaste despre tatăl lui? Deși confuză încă, ea se îmbrăcă repede.

Voia să se ducă la Carlo să-și exprime simpatia față de problemele lui, dar se așeză pe marginea patului și-și prinse capul în mâini. Dumnezeule, ce se petrecea cu ea? De șase ani își spunea că-l urăște pe acest bărbat, iar acum nu știa ce să mai facă pentru a-i alina durerea. Totul se petrecuse atât de repede. Ca să nu mai vorbim despre rușinea de a se fi lăsat pradă mâinilor lui. Ridicând brusc capul îl văzu în cadrul ușii, tăcut ca o statuie.

– De ce nu mi-ai spus că tatăl tău este la clinică?

– Cum ai descoperit?

– Adjunctul meu, Spiros, a luat legătura cu el în seara asta, informat fiind de doctorul Guthrie. De ce nu mi-ai spus că are probleme psihice, Jess?

– N-am crezut că...

– Ce n-ai crezut, Jess? Că mă va interesa? Că voi lăsa ca din cauza mea să se sinucidă un om?

– Am crezut că nu ți se va părea relevant... Nu credeam că-ți va păsa.

– Pentru Dumnezeu, Jessica, am fost la un pas de a face dragoste cu tine!

– Ai spus că sentimentele nu au ce căuta în afaceri, încercă ea disperată să se apere. Tu ai afirmat că nu te interesează tatăl meu și că subiectul te plictisește.

– N-am știut că tatăl tău are probleme cu nervii, n-am știut de divorțul părinților tăi, nici de moartea mamei tale.

Jessica nu mai putea să raționeze. Simțea o accentuată stare de rău. Era clar acum că în ultima seară petrecută la Deangate ar fi trebuit să-i spună lui Carlo ce se petrecuse cu tatăl ei.

– Mâine o să mă întâlnesc cu tatăl tău să-l liniștesc, spuse Carlo, nu vreau să-l am pe conștiință. Și o să-i spun că ți-am oferit o slujbă de secretară. Iar dacă aș fi știut ieri ceea ce știu acum, nu te-aș fi atins! Te văd și acum sacrificându-te pentru a-ți salva tatăl. Ideea mă dezgustă dar mă și face să-mi doresc să-ți dau câteva palme! Nu ești o martiră, cara, ești doar lașă! De fapt mă dorești la fel de mult cum te doresc și eu, numai că nu ai tăria s-o recunoști. Cu aceste vorbe, Carlo ieși din încăpere.

Capitolul 5

... Este o ocazie nemaipomenită pentru mine, continuă Gerald Amory cu satisfacție. O provocare este ceea ce-mi doresc acum, cât despre Scoția, ce să-ți mai spun, mi-a plăcut întotdeauna.

Jessica îl privi cu reținere. Carlo îi oferise conducerea unei companii din Glasgow, care nu mergea prea bine. Iar tatăl ei, care părea un om terminat în urmă cu câteva zile, se entuziasmase ca un copil.

– Cât despre banii pe care îi datorez, o să rezolv cât mai curând problema, mai am niște antichități pe care o să le vând. Vreau un nou început, Jess,

și sper ca în doi ani să-mi achit toate datoriile față de acest bărbat atât de nobil! Dar acum sunt mai convins ca oricând că la baza faptelor lui nu stă decât puternica dragoste pentru tine!

– Mi-a oferit o slujbă, tată, asta-i tot!

– Jess, tu nu ești calificată pentru postul pe care ți l-a oferit el. Nici măcar nu știi să folosești un calculator. Nu cred că te trimite în Caraibe la familia lui numai pentru calitățile tale de secretară.

Jessica nu știa ce să răspundă dar oricum, tatăl ei nu aștepta un răspuns. Carlo era îndrăgostit de ea? Nu mai aflase nimic despre el din seara în care avuseseră acea discuție despre tatăl ei. Dar Spiros, adjunctul lui Carlo, îi telefonase să se pregătească de plecare pentru a doua zi. Tot el îi spusese despre Carlo că li se va alătura pe ultimul segment al călătoriei lor, la Miami. După plecarea tatălui ei Jessica rămase singură să-și sorteze gândurile, să-și lămurească confuziile. Carlo fusese mult prea generos cu tatăl ei, dar cu ea fusese arogant și agresiv, convins fiind că ea-l iubise pe Simon.

Și, poate că așa fusese, căci ea-l iubise pe Simon mai mult de jumătate din viața ei de până acum, dar fusese prea inhibată de exemplul promiscuu al mamei sale ca să se îngrijoreze de lipsa de interes sexual a soțului ei. Considerase că acesta se purta astfel din respect pentru ea. Acum fu primul moment în care ea admise că Simon îi înșelase așteptările și încrederea.

El ar fi trebuit să-i spună adevărul. Nu avea dreptul s-o folosească doar pentru a adormi suspiciunile familiei lui în ceea ce-l privea, făcând ca amândoi să plonjeze în acel abis de nefericire care fusese căsătoria lor. Căci aceasta ar fi fost oricum un dezastru, chiar dacă ea nu l-ar fi cunoscut pe Carlo. Iar ea greșise, îl urâse pe acesta și-l făcuse vinovat pentru insuccesul căsătoriei sale.

Jessica urcă la bordul unui avion particular, strâmbându-se și încruntând din sprâncene. Spiros o privi și începu să râdă.

– Domnului Philippides îi place ca oaspeții lui să călătorească confortabil.

– Cine e domnul Philippides? întrebă ea ușor dezorientată.

– Tatăl lui Carlo, domnișoară Amory, cine n-a auzit de domnul Philippides?

Acesta era unul dintre cei mai bogați oameni din lume, care-și petrecuse ultimii ani retras, încurajând mass media să scornească tot felul de povești despre el.

– Poate nu știți, dar de câțiva ani Carlo a renunțat la numele de Philippides și a luat numele mamei sale.

La naiba cu acest Carlo care nu-i dăduse toate informațiile, își spuse ea. Postura ei de logodnică era periclitată de lipsa unor informații elementare. Lucas Philippides era pe moarte, iar toată mass media aștepta acest eveniment ca să vadă unde se duceau banii lui. Oare Lucas îi ceruse fiului său să se căsătorească înainte de moartea lui? Și dacă așa era, cum va privi Lucas o văduvă de douăzeci și șase de ani, fără o lețcaie? În ce naiba am intrat? se întrebă Jessica. Dar în momentul acela apăru Carlo

și ea remarcă faptul că toate femeile întorceau capul după el. Trupul ei reacționă instantaneu la puternica senzualitate pe care o emana bărbatul cu care urma să se căsătorească. Inima începu să-i bată tot mai tare și-i era aproape imposibil să mai respire.

– Cred că ți-am lipsit, zise el ocupând locul de lângă ea, examinând-o printre gene. Simt asta.

Jessica roși, simțindu-se dintr-o dată prizoniera propriei slăbiciuni. Carlo își plimbă privirea pe trupul ei, oprindu-și ochii asupra sânilor frumos conturați prin bluza de mătase.

– M-am gândit mult la tine, Jess, nu semeni cu nici una dintre femeile pe care le-am cunoscut, care îmi relatau cu lux de amănunte toată istoria vieții lor încă de la prima întâlnire. Dar tu nu spui nimic despre tine, despre viața ta...

– Nu vreau să semăn cu femeile pe care le-ai avut până acum, Carlo.

– Dacă nu discutam cu tatăl tău, n-aș fi știut că soțul tău a murit. Carlo părea că-și alege vor-

bele cu multă grijă. Am înțeles că a murit de un an și că l-ai îngrijit cu mult timp înainte, căci leucemia este o boală care aduce multă suferință.

Jessica ar fi vrut ca această conversație să se oprească. Simțea nevoia să-și acopere urechile, să fugă undeva dar nu avea unde. Carlo își alesese foarte bine acest loc.

– Voi afla acum tot ce vreau să știu despre tine, Jess.

– Iar tu îmi vei destăinui tot ceea ce vreau să aflu? Poate îmi vei spune și cine este tatăl tău? Oricum, am aflat de la Spiros și mă deranjează că nu mi-ai spus tu adevărul!

– Nu era ceva important!

– Sau nu aveai destulă încredere în mine?

– Nu pot să neg, mi-a trecut prin minte că ai putea vinde această informație acolo unde trebuie. Moartea tatălui meu va crea o adevărată degringoladă pe piața financiară, de care vor profita cei informați, desigur.

– Deci n-ai vrut să riști în nici un fel, nu?

– Să spunem că nu.

– Doamne, dar ce fel de femeie crezi că sunt eu? Trăiesc totuși conform unor standarde morale destul de ridicate.

Carlo o privi cu ochi sfidători.

– Și unde au fost standardele astea acum șase ani, Jess?

– Am făcut o greșeală, o mare greșeală, admise ea, cu ochii plecați în jos.

Carlo o privi cu ochi reci.

– Pe cine consideri greșeală, pe mine sau pe el? o întrebă el, observându-i fața albă ca de ceară. Spune-mi, Jess, este adevărat că ai început să-mi simți lipsa? Nu-i așa că te-ai fi așteptat să te sun și ai intrat în panică pentru că eu n-am făcut-o? Și ce-ai simțit astăzi când m-ai văzut? Află că ești pe jumătate îndrăgostită de mine, Jess. Recunosc toate aceste simptome și de obicei încep să bat în retragere în acest moment, dar cu tine simt nevoia să procedez altfel.

– Nu te iubesc, Carlo. Crezi că nu-mi pot controla emoțiile?

– Nu vreau să fiu nepoliticos, dar am constatat că nu ai nici un fel de control asupra emoțiilor tale, sau trupului tău. Acum o să te las în pace, să te odihnești puțin, o să te trezesc eu înainte de a ajunge la Grand Turk.

– Acolo locuiește tatăl tău?

– Nu, el și-a petrecut ultimii ani la Paradiso Cay, insula pe care o cumpărat-o după ce s-a îmbolnăvit.

– Să înțeleg că-l compătimești?

– Nu este el omul care să inspire compasiune. Și l-ar deranja dacă ar citi asta în ochii cuiva. Și-a trăit viața exact așa cum a vrut. N-a urmat niciodată sfaturile doctorilor. Fumează, bea, consumă cele mai grele mâncăruri, iar despre apetitul lui sexual au apărut adevărate legende. El ar pune toate excesele pe seama copilăriei nefericite pe care a avut-o, dar nu este adevărat, el nu știe ce înseamnă a te tempera și, din câte știu, opiniile sau durerile altora nu contează pentru el...

– Dar tu îmi descrii un monstru, Carlo!

Carlo începu să râdă.

– El va lupta pentru viață cu toată ființa lui până la sfârșit, și probabil va muri înjurându-i pe cei care-i supraviețuiesc.

– Te va include și pe tine?

– Sper că nu.

Jessica îl privi îngrozită. Apoi, începu să se gândească din nou la relația lor, care nu era altceva decât sex. Sexul era mijlocul prin care plănuia el s-o facă prizonieră. Dar credea oare că va reuși s-o facă dependentă de el numai prin asta?

– Miroși prea tare a parfum de femeie, Carlo, cred că ar trebui să faci un duș, îi spuse ea strâmbând din nas, deși mirosul pe care-l simțea îi era pe plac, era al unui parfum foarte cunoscut.

– Am făcut duș de dimineață, iar parfumul, oricât de bun ar fi, nu poate persista atâta timp, draga mea. Dar cred că ai fi un foarte bun detectiv, Jess. Însă dacă ai în vedere faptul că eu nu sunt însurat...

– Nu mă interesează ce-ai făcut tu aseară, Carlo!

Carlo se întinse într-o poziție mai comodă și o privi printre genele incredibil de lungi.

– Aseară am fost cu una dintre asistentele mele de la New York. O tipă foarte înaltă, cu părul roșu-Tizian, care de cum o vezi te îndeamnă la păcat. Este o femeie temperamentală, așa că am făcut-o într-o pauză de cafea.

Jessica se depărtă de el, dezgustată.

– Ai vrea să-ți povestesc și despre perversiunile noastre? continuă el. Deși cred că imaginația îmi cam joacă feste. Dar mai bine prinde asta!

O cutie ambalată frumos în care se afla un cadou plonjă în poala ei, dar ea nu apucă s-o vadă că se năpusti spre baie, simțind că stomacul începea să-i creeze probleme. Carlo observă scena și spre umirea ei îi veni în ajutor, punându-i un prosop cu apă rece pe frunte. Apoi, o luă în brațe și o întinse pe un fotoliu confortabil.

– Madre di Dio! rosti el, a fost doar o glumă! Sau crezi că sunt vreun pervers? Am glumit! Ți-am

povestit ceea ce mi s-a părut mie că așteptai să auzi. Există într-adevăr o roșcată în personalul meu, dar este mamă a patru copii. N-o să-ți mai cumpăr niciodată parfum...

Jessica se forță să-și stăvilească lacrimile.

– Știi ce simt față de tine, Carlo? Dacă te-aș găsi atârnat de o stâncă în mâini, te-aș călca pe degete!

Jessica auzi zgomotul făcut de ambalajul unei cutii. Era o sticlă de Obsession.

– Mi-a sărit în ochi denumirea parfumului, poate pentru că exprima ceea ce simt eu pentru tine, dar vânzătoarea a pulverizat cam mult în jurul meu. Îmi pare rău dacă ai crezut altceva. N-am mai făcut dragoste cu vreo femeie de câteva săptămâni, ăsta este adevărul, te bucură să-l afli?

Nu, ea ar fi vrut să afle că nu existase nici o femeie în viața lui în toți anii cât fuseseră despărțiți. Căci acesta era adevărul, ea n-ar fi suportat ideea că el se putea afla în brațele altei

femei. Iar acum posesivitatea excesivă de care deveni conștientă începu s-o facă să-și pună multe semne de întrebare.

– Turner ți-a fost cumva infidel? o întrebă Carlo, cumpănind cele spuse.

– Nu, câtuși de puțin, zise ea.

Dar ea crescuse într-o atmosferă de permanentă infidelitate, căci mama ei nici măcar nu-și mai ascundea aventurile. Libertatea sexuală era pentru ea ca un drog, și pe măsură ce Jessica se maturiza, ea îi repeta anumite lucruri despre bărbați.

– Poate ai vrut să știi de ce nu-mi place să vorbesc despre familia mea. Ei, află acum că mama a fost forțată să părăsească hotelul Deangate pentru că agăța bărbații la bar. Câteodată îi aducea și acasă, cred că aveam doar zece ani pe vremea aceea. Eram acasă, în camera mea, și am auzit-o râzând. Am urcat în camera ei și am văzut-o dezbrăcându-se în fața unui bărbat.

– Și ce ai făcut?

– Am fugit la Simon și i-am spus totul. El mi-a interzis să povestesc asta cuiva, iar eu l-am ascultat. Dar toată lumea știa ce fel de femeie era mama mea și toți vorbeau pe la colțuri. Chiar și colegii mei de școală făceau comentarii la adresa ei. Din acest motiv n-am fost vreodată la o întâlnire, pentru că știam ce se vorbește despre ea și lumea va spune că-i semăn. Cu toate astea tata o adora... mă crezi?

– Nu vreau să mai aud nimic! De ce n-a divorțat tatăl tău?

– Pentru că o iubea...

– Asta nu este iubire, ci masochism.

– Ea n-ar fi acceptat divorțul, asta până când ai cumpărat tu firma.

– Acum, lasă toate gândurile negre la o parte și încearcă să dormi puțin, o îndemnă Carlo.

Capitolul 6

Jessica se trezi după câtva timp, privindu-l pe Carlo cu un aer încurcat. Își aminti ca prin ceață ce se întâmplase, căci Carlo o dusese în brațe spre elicopterul care-i aștepta. Văzuse după câtva timp conturul unei vile somptuoase și fusese așezată pe un pat unde începuse să se simtă mai bine pentru că nu mai simțea legănarea aceea imposibilă a elicopterului. Înregistrase apoi imaginea unei femei aplecate asupra ei, presupusese că era o femeie de serviciu, căci rămăsese la căpătâiul ei chiar și după ce ea adormise. Ce-i venise să-i povestească lui Carlo despre nefericita ei copilărie? Ba chiar îi

spusese lucruri pe care nu i le spusese nici lui Simon, și dintr-o dată se simțise ușurată de imensa povară care se aflase pe umerii ei atâta timp. Jessica deschise ochii și examină curioasă încăperea în care se afla. Era foarte mare, opulent decorată, numai cu articole de lux. Baia era la fel de elegantă.Valiza ei fusese desfăcută și hainele atârnau în dulap. Răsuflă ușurată când constată că nu împărțea camera cu Carlo, așa cum s-ar fi așteptat, dar când ieși de sub duș o întâmpină o femeie de o frumusețe nemaivăzută, cu părul de culoarea aramei și cei mai mari și expresivi ochi verzi, îmbrăcată într-o rochie de casă de culoarea strugurilor hamburg.

– Eu sunt Sunny, spuse femeia, bine ai venit la Paradiso.

– Jessica Amory, spuse ea stânjenită de părul ei ud și picioarele goale.

Sunny Philippides era cu câțiva ani mai mare decât ea și tot englezoaică.

– Carlo ți-a cumpărat aceste toalete pentru ca să faci față mascaradei?

– Îmi pare rău, dar nu te înțeleg, spuse Jessica.

– Știu totul, nu-ți face probleme! Cu cât te plătește? Trebuie să-ți spun că eu ți-aș putea plăti mai mult!

– Nu știu despre ce este vorba, îngăimă Jessica.

– Aici chiar și pereții au urechi, așa ți-a spus Carlo, nu? Față de mine nu trebuie să te ferești, știu că v-ați cunoscut săptămâna trecută.

– Ne cunoaștem de șase ani.

Sunny o privi cu suspiciune.

– Este imposibil, spuse ea, tu ai fost măritată, iar Carlo... Intrigată, Sunny ridică dintr-o sprânceană și privi la ceas. Lucas va fi încântat să te vadă, cina este la nouă. Să nu întârzii, îi mai spuse ea adresându-i-se ca unei angajate.

Jessica se așeză repede într-un fotoliu căci genunchii îi cam tremurau. De unde avea Sunny toate informațiile? Intrigată Jessica începu să se aranjeze pentru cină. Alese o rochie de satin bej pe care o considerase extrem de elegantă, până când văzuse vila și pe Sunny. Cât te plătește Carlo?

Indiferent cât, eu pot dubla suma, se oferise aceasta. Jessica realiză că Sunny și Carlo puseseră totul la cale. Oricum, Carlo avea de dat niște explicații. Dar desigur, din cât îl cunoștea ea, nu-i va da nici una. Jessica se întrebă la ce o va duce imaginația ei cea bogată de data asta. Dar ea nu era genul melodramatic de femeie. O servitoare de culoare o conduse pe un coridor lung, apoi coborâră o scară și ajunseră în camera de zi, unde fu prezentată unei femei planturoase, care purta o broșă cu un diamant mare. Era Marika, sora lui Carlo.

– Te simți mai bine ? o întrebă Marika. Nu știam ce să fac, ai dormit foarte mult, dar acum arăți mai bine, nu-i așa, Carlo? Sunny, ea este Jessica...

Sunny îi întinse mâna, de parcă nu s-ar fi cunoscut.

– Lasă-mă să-ți văd inelul, spuse Sunny, este superb, a fost alegerea ta sau a lui Carlo?

– Cum te simți, cara? o întrebă și Carlo.

– De parcă n-aș vrea să mai merg vreodată cu un elicopter.

Carlo îi luă mâna și i-o sărută.

– Arăți minunat, spuse el.

Actul unu, scena unu... iubitul italian, își spuse Jessica. Carlo o conduse spre sofa și făcu un semn să-i fie adusă o băutură. Jessica surprinse privirea furioasă aruncată de Sunny. Marika, cea care era folosită drept tampon de toți membrii familiei, se așeză lângă Jessica și începu să discute despre modă, în timp ce Sunny nu știa cum să ajungă mai aproape de Carlo. Dar un zgomot atrase atenția Jessicăi. În cadrul ușii apăruse un bărbat solid, așezat într-un scaun cu rotile. Era Lucas Philippides, cu părul lui argintiu și, deși sufla destul de greu, nu voia să lase să fie adus în mijlocul familiei de angajatul lui. Scrută încăperea până o identifică pe Jessica. Ridică o mână.

– Vino aici, spuse el cu o voce puternică precum tunetul.

Jessica îl privi neajutorată pe Carlo, așteptând intervenția lui, dar acesta continua să zâmbească încurcat și intrigat. Jessica își luă inima în dinți, se ridică, și porni spre el cu spatele drept și capul dat puțin spre spate.

– Are aerul unei regine, Carlo! exclamă Lucas. Are sâni frumoși și este temperamentală, adăugă el citind mânia din ochii Jessicăi.

– Poate doriți să-mi verificați și dantura! exclamă Jessica.

– Are simțul umorului... îmi place asta. Dar ești capabilă să-i dăruiești lui Carlo fiii de care are nevoie? Asta este lucrul cel mai important. Dacă a fost căsătorită cinci ani și n-a avut copii, ar trebui s-o duci mai întâi la doctor, Carlo.

Jessicăi nu-i venea să creadă că această discuție degradantă și umilitoare se purta chiar în prezența ei. Carlo spuse ceva repede în greacă, tatăl lui i-o reteză apoi ridică ambele mâini în aer în semn de disperare.

Cu acestea se îndreptară spre locul unde îi aștepta masa servită. Răsuflă ușurată când văzu că lângă ea stătea Marika.

– Moștenitorii sunt foarte importanți pentru tatăl meu, murmură Carlo, n-a avut intenția să te supere, te-a plăcut și te-a acceptat.

După o altă jumătate de oră, Jessica realiză că simplul fapt că era femeie o făcea să fie inferioară în ochii lui Lukas.

Sunny se comporta diferit în prezența soțului ei. Discuta veselă ca o privighetoare și părea foarte deschisă cu Jessica. Mânca foarte puțin dar paharul de vin îi era mereu umplut. Tatăl și fiul vorbeau în greacă, iar Marika făcea o conversație politicoasă, cu atenția concentrată asupra cumnatei sale.

Jessica sorbea cafeaua când se întâmplă. Lucas întinse o mână furios, apucă paharul soției sale și-l trânti de perete. Fără a-i păsa de reacția lui, Sunny își înăbuși un căscat.

– Nu vrei să ieșim puțin la aer, Jessica? interveni Marika pentru a o scuti de scena penibilă la care asistase. Am putea ieși pe terasă. Ultima imagine a lui Lukas fu a unui om care tușea foarte tare, înecându-se. Tata nu este un om prea sensibil, Jessica, dar asta nu trebuie să te afecteze. A fost foarte fericit când a aflat de logodna voastră. Fratele meu are deja treizeci și trei de ani, era și timpul s-o facă.

– De când nu și-a mai văzut Carlo tatăl? întrebă Jessica. El nu prea vorbește despre familia lui.

Figura rotundă a Marikăi se întunecă și mai mult.

– Au trecut vreo nouă ani de atunci. Eu l-am văzut mai des, la Miami, pentru că suntem mai apropiați, se confesă ea cu multă căldură. Când s-a născut el, eu aveam șaptesprezece ani...

– Cum era mama lui? întrebă Jessica.

– Foarte frumoasă. De altfel, dacă n-ar fi fost așa, Lucas n-ar fi luat-o de nevastă. O vreme am crezut că el chiar o iubea pe Sofia, dar ea nu i-a mai putut dărui alți copii. De asta a divorțat de ea. A fost un proces foarte dureros, căci Carlo voia să stea cu mama lui dar Lukas n-a fost de acord.

– De ce nu?

– Carlo era băiatul lui iar el este un om foarte posesiv, oftă Marika. Din nefericire, Carlo, care era foarte apropiat de mama lui, l-a acuzat pe Lucas că a rănit-o mult prin acest divorț. Atunci a început necazul dintre ei. Lucas a fost foarte furios, nu

concepea ca tocmai fiul lui să-l blameze. Apoi Lucas s-a recăsătorit, iar Sofia a murit. Carlo nu-și mai văzuse mama de câteva luni și asta l-a afectat și mai mult. A fost trimis la o altă școală, iar când a împlinit optsprezece ani a luat numele mamei lui. Pentru Lucas a fost cea mai grea insultă.

– Dar Lucas l-a iertat, nu?

– Oare? Nu mi se pare, spuse Marika. Cu toate astea vrea foarte mult să-și recucerească fiul, căci este conștient de puținul timp care i-a mai rămas. Nu vrea să recunoască, dar este foarte mândru de realizările lui Carlo. Aș vrea să-ți destăinuiesc un secret, Jessica. Lucas păstrează toate fotografiile și articolele din ziar în care s-a publicat ceva despre Carlo. Iar acum este fericit că fiul lui s-a logodit, căci nu spera ca acesta s-o mai facă vreodată. Un bărbat mai slab de înger s-ar fi simțit afectat puternic de o asemenea trădare, dar Carlo a avut doar o mică decepție... acum te rog să mă scuzi, mă caută tata.

Deci o femeie pe care o iubise Carlo îl dezamăgise cumplit... Dar de ce o duru teribil

această ultimă informație ? Căci el nu-i spusese c-o iubește, nu-și pusese inima la picioarele ei, îi oferise doar spațiul rămas vacant în patul lui. Îi oferise foarte rece șansa de a-l accepta sau nu. Clipind surprinsă, Jessica își reevaluă relația cu Carlo. Numai maturitatea o făcuse să-l înțeleagă. Ea era o femeie normală care timp de șase ani fusese nevoită să-și reprime dorințele. Indiferența totală pe care o manifestase Simon față de ea îi distrusese încrederea în propria-i feminitate. Carlo fusese cel care o învățase că trebuie să aibă dorințe sexuale, dar la douăzeci de ani ea fusese prea timidă pentru a le da curs. Se pare că totuși atracția sexuală face lumea să se învârtească. Ea nu era ca mama ei, gata să sară în orice pat, căci dacă ar fi fost așa, ar fi făcut-o de multe ori până acum. Își spuse că dacă el ar dispărea din viața ei, dintr-un motiv sau altul, ea ar putea trăi ca o călugăriță. Numai el o putea face să se topească în brațele lui. Jessica se îndreptă spre camera ei, iar înainte de a intra văzu o dâră de lumină care se ivea de sub ușă. Carlo, fără cravată și haină, stătea întins pe patul ei.

– Aș vrea să avem o discuție, spuse ea. Am primit de cum mi-am revenit vizita mamei tale vitrege, care mi-a spus că tot ce se desfășoară între noi este o mascaradă și chiar m-a întrebat cu ce sumă sunt plătită. S-a oferit chiar s-o dubleze.

– Sunny dădea la pește, ca de obicei. Ar fi bine s-o ignori.

– Iar acum chiar aș vrea să dorm puțin, dacă nu te superi.

– Bagajele tale au fost deja mutate.

– Unde ?

– În camera mea, unde altundeva? Cine ne-ar mai crede că suntem logodnici dacă nu dormim împreună?

Carlo ocupa un apartament cu două băi. Ca un automat, Jessica alese una dintre ele, se schimbă și se urcă în capătul cel mai îndepărtat al patului. Apăru și el, îmbărcat în halat de casă, iar ea se acoperi cât putu de bine, simțind că o paște o mare primejdie. Cum putea ea să-i explice, dacă ar fi făcut dragoste, că era virgină, cu toate că fusese căsătorită?

– De ce ești atât de timidă? o întrebă Carlo. Arăți de parcă ai avea febră... și te comporți ca o virgină. Oricum, te asigur că nu intenționez să fac nimic împotriva dorinței tale.

Carlo o sărută cu multă pasiune. Își introduse mâinile în părul ei bogat, țintuind-o de parcă s-ar fi temut că ea vrea să evadeze, dar în momentul în care gurile lor se întâlniră Jessica simți că nu are puterea să facă nici o mișcare. Cu fiecare secundă care trecea teama se risipea datorită căldurii buzelor lui. Jessica simți un tremur ușor. Carlo îi sărută sânii, iar ea se lăsă sub imperiul senzațiilor create de mâinile lui care știau să mângâie.

– Avem toată noaptea la dispoziție, Jess, îi șopti el.

Ea îl privi dezamăgită că el se oprise. Carlo reluă sărutările lungi, fierbinți, care parcă îi scoteau sufletul din trup. Căci acum, trupul ei era ca sub acțiunea unui arc electric, iar ea fremăta de plăcere. Îl trase disperată spre ea, tot mai

aproape. Rostindu-i numele Carlo o aduse deasupra lui, iar ea se simți ca o păpușă de cârpă și-și îngropă fața în umărului lui. Îi ardea toată fața dar se întreba deja când se va repeta scena lor de dragoste. Și atunci ea realiză ceea ce evitase să conștientizeze mult timp. Îl iubea pe Carlo. Iubea fiecare lucru bun sau rău care ținea de el: temperamentul lui coleric, aroganța lui, încăpățânarea. Simțea că-i piere pământul de sub picioare.

– A fost ceva extraordinar, spuse Carlo. Dacă n-aș fi asistat la căsătoria ta aș fi crezut că am fost primul tău iubit. Carlo se îndreptă spre baie dar după ce făcu câțiva pași se opri.

– Ce naiba este asta? întrebă el surprins.

Jessica ridică ochii și spre uimirea ei văzu fotografia lui Simon. Nu știa cum apăruse pe noptieră tocmai de pe fundul bagajului cu care venise aici. De fapt, acum realiza că nu avusese sens s-o ia cu ea, dar era prea târziu, răul se produsese.

– De unde ai luat-o?

– De pe noptieră! Ai adus-o aici, în dormitorul meu! Te rog să dormi acolo pe sofa, Jess, nu vreau să te mai găsesc în patul meu!

Jessica era goală și umilită. Văzând cât este de neajutorată, Carlo luă o cuvertură și i-o aruncă în brațe.

– N-am de gând să stau aici să mă umilești în continuare! exclamă ea.

Eram gata să admit că-l iubesc, își spuse Jessica, așezându-se cât mai confortabil pe sofaua care i se indicase. De fapt îl urăsc! Era evident că iubitul ei, Carlo, era gelos pe Simon. Ea zâmbi în întuneric, cu pumnii încleștați. Acum nu-i mai păsa dacă nu închidea nici un ochi toată noaptea. Era sigură că nici el n-o va face.

Capitolul 7

Prânzul fu servit afară într-o grădină splendidă, în care Lucas ceruse să i se monteze niște felinare, care se înșirau până spre plajă. Lukas Philippides n-o scăpa din ochi. Jessica roși simțindu-se privită căci fusese trezită de una dintre servitoare și nu avusese timp să se aranjeze așa cum ar fi vrut s-o facă. Dar, spre uimirea ei, când ridică privirea observă ochii lui Carlo fixând-o, și citi în ei oarecare satisfacție și mândrie pentru că adusese o fată atât de frumoasă în casa tatălui său. Jessica roși amintindu-și detaliile erotice ale serii care abia trecuse.

Acum era conștientă că deveniseră amanți, și că de data asta chiar se angajase într-o mascaradă. Oare Carlo încercase doar să-și mulțumească tatăl care era pe moarte? Apăru și Sunny, îmbrăcată într-o rochie înflorată, cu o pălărie care amintea de stelele cinema-ului din anii douăzeci. Era într-adevăr foarte frumoasă. Jessica se întrebă dacă nu cumva Sunny avea probleme cu băutura și asta fusese explicația spuselor ei la prima vizită în camera ei. Dar din felul în care vorbea sau se mișca nu se putea vedea asta.

– Să toastăm, zise Lucas la un moment dat, pentru Carlo și Jessica. Cununia va avea loc marți.

Jessica ridică mâna și fără să vrea vărsă paharul al cărui conținut se întinse pe masă. Întâlni privirea lui Carlo care o prevenea să nu spună nimic, să nu aibă nici o reacție. Sunny oftă și puse o mână pe mâna soțului ei.

– Cred că ți-ai șocat fiul, Lucas. Nu crezi că decizia ar trebui să fie a lui? Sper că nu te deranjează că intervin, dar...

– De când ai tu păreri, Sunny? spuse Lucas cu grosolănia care-l caracteriza.

– Mulțumesc, Sunny, zise Carlo, dar noi nu intenționăm să ne căsătorim decât anul viitor.

– Ce mai contează dacă o faci acum sau la anul? Crezi că eu, ca tată, nu merit bucuria de a-mi vedea fiul căsătorit?

Carlo păli și spuse ceva în greacă dar Lucas lovi cu pumnul în masă și-i răspunse în engleză:

– Ajunge! Nu mai poți schimba nimic. Am trimis invitațiile.

Dumnezeule, cum nu văzuse nici unul dintre ei pericolul ? Lucas era pe moarte. Nu era normal să dorească grăbirea nunții fiului său pentru ca să se poată bucura de ea?

– O să mergem la Miami să comandăm o rochie, anunță Marika bucuroasă.

– Aduceți aici cel mai bun designer vestimentar, o întrerupse Lucas.

– Nu pot aranja o nuntă în câteva zile, interveni și Sunny.

– Dar cine te-a rugat s-o faci tu! exclamă Lucas. Marika se va ocupa de toate.

Fu cel mai tensionat prânz din viața Jessicăi. Răsuflară cu toții ușurați când Lucas se duse să se odihnească. Jessica profită de ocazie pentru a se ridica de la masă.

– Jess!

Era vocea lui Carlo, iar ea se topi văzând cât era de frumos. Jessica abia reuși să-și dezlipească ochii de el, amintindu-și detalii ale nopții trecute. În spatele lui se afla Sunny, care părea furioasă.

– Și cum crezi că vom scăpa de ceea ce ni se pune la cale? întrebă Jessica.

– Dar nu vreau să scăpăm, Jess. Singura modalitate de scăpare ar fi adevărul, dar asta este exclus.

– Dar ai putea pretexta că nu ești sigur de sentimentele tale! îi sugeră Jessica. El a fost căsătorit de patru ori, sunt sigură că te-ar înțelege!

– O să ne căsătorim și apoi o să divorțăm, nu este nici o problemă!

– Dar nu vreau să mai trec prin așa ceva...

– De ce nu, draga mea? Doar te-ai măritat cu Turner fără să-l iubești, nu văd de ce n-ai face-o și cu mine?

– Dar nu este adevărat!

– Dacă l-ai fi iubit nu mi-ai fi permis să te ating nici cu un deget, replică el sec. Cât despre relația noastră, fii liniștită, tata nu cred că va mai trăi mult. Pentru prima oară Jessica realiză că lui Carlo îi păsa de tatăl lui. Nu ne-am înțeles niciodată, dar trecerea timpului ne-a adus din nou împreună, ne-a făcut poate mai toleranți, iar pe el mai generos. De aceea te rog să dai curs dorinței lui de a ne vedea căsătoriți.

Jessica lăsă ochii în jos. O căsătorie fără dragoste îi era de ajuns.

– Vom divorța chiar a doua zi după moartea lui, Jess.

Jessica simți vorbele lui ca o lovitură. Ea îl iubea ca o nebună dar asta nu însemna să se comporte ca mielul de sacrificiu. Curând Lucas va muri și cu asta se va termina totul. Se gândi că îi datora lui Carlo un serviciu pentru bunătatea de care dăduse dovadă oferindu-i o nouă slujbă tatălui ei după ce acesta îi înșelase așteptările. Discutând ajunseră în locul în care-i aștepta iahtul lui Carlo.Vântul năvalnic îi fâlfâia fusta umflându-i-o ca pe un balon în jurul picioarelor lungi și bronzate: chipul ei vioi și ochii culoarea ametistului debordau de bucurie când Carlo o ajută să urce pe punte. Nu-și putea lua ochii de la profilul atât de masculin al lui Carlo. De fapt el era o îngemănare de bunătate și cruzime, de înțelegere și nesăbuință, era tandru dar și dur. Era rece, calculat, reținut dar capabil de emoții adevărate. Și o ura. O ura pentru căsătoria cu alt bărbat. Dar câte femei s-ar fi căsătorit cu el acum șase ani, dacă le-ar fi tratat ca pe ea?

– Îți plac plimbările pe mare, Jess? o întrebă el îmbrățișând-o.

– N-am prea avut ocazia să fac asemenea plimbări. Dar te rog nu schimba subiectul, Carlo, îi spuse ea. De ce se teme tatăl tău că nu vrei să te căsătorești?

– Tata s-a căsătorit de tânăr și nu poate înțelege cum am rezistat eu singur atâția ani.

Jessica fu dezamăgită. Carlo o mințea, căci poate nu avea încredere în ea.

– Nici el nu pare prea fericit de căsătoria cu Sunny.

– Sunny este cu patruzeci de ani mai tânără decât el. Te-ai aștepta la pasiune din partea ei? De altfel, tata n-a căutat decât două lucruri la o femeie, să-i decoreze dormitorul și să-i facă copii. Jessica se crispă. Probabil că Sunny se măritase pentru bani, dar plătise prea scump pentru plăcerea de a-i avea. Se întrebă dacă și Carlo dorea mai mult de la o femeie decât tatăl lui. O adusese aici ca pe logodnica lui, dar ea

era tot mai decepționată cu fiecare oră care trecea.

Carlo o întoarse brusc cu fața spre el, iar ea observă cu strângere de inimă ridurile care îi aspriseră chipul.

– Aș vrea să uităm de Paradiso și de cei care locuiesc aici, pentru câteva momente, spuse el sărutând-o. Când fac dragoste cu tine, uit de orice altceva, este cea mai dulce uitare.

Jessica se lăsă condusă de Carlo într-una dintre cabine și observă că echipajul părăsise iahtul cu una dintre bărcile cu motor de la bord.

– Cu șase ani în urmă aș fi putut împiedica mariajul tău cu Turner, dar n-am făcut-o. Te-am lăsat să iei singură hotărârea.

– La naiba! strigă Jessica, n-a fost vorba de nici o hotărâre, m-ai tratat ca pe o prostituată. N-ai făcut nici cea mai mică încercare de a înțelege cum mă simțeam, căci eu l-am trădat pe Simon. Am făcut un gest foarte urât față de bărbatul pe care credeam că-l iubesc și n-o să mi-o iert niciodată.

– Bine că acum recunoști că nu-l iubeai așa cum ai susținut.

Carlo o părăsi și intră în cabina iahtului. Începu drumul spre casă, în timpul căruia nici unul nu mai scoase vreun cuvânt iar ea îl suportă cu greu căci nu se putea obișnui să-l vadă în starea asta. Ajunși la vilă, Jessica petrecu mult timp cu toaleta personală și cu alegerea rochiei pentru cină, nefiind încă hotărâtă dacă să mai coboare. În cele din urmă se decise la o rochie neagră care se potrivea cu starea ei de spirit. Era o rochie foarte mulată pe trup și Jess se gândi că va rivaliza cu Sunny.

Lucas lipsea de la masă când în cele din urmă coborî și ea.

– Lucas se odihnește, o informă Sunny. Este pe moarte iar eu mă simt deja înmormântată, spuse ea, dar nimeni nu-i răspunse. Urăsc locul ăsta! strigă Sunny disperată.

– Dar nu te ține nimeni cu forța aici, îi răspunse Marika liniștită și calmă ca întotdeauna.

Carlo, care apăruse între timp încercă s-o consoleze pe Sunny, apoi spuse:

– Cred că ar fi mai bine să mă duc să stau cu el, și dipăru fără a o privi pe Jess.

După cină, Jessica se duse să viziteze casa. Când ajunse în bibliotecă fu atrasă de numărul mare de cărți care se afla acolo și începu să răsfoiască una dintre ele. Era una dintre cărțile Janei Austin, pe care mai începuse s-o citească odată dar renunțase după primele pagini. Și de data asta renunță destul de repede și se îndreptă spre terasă.

– N-o iubești și el nu te poate forța să te însori cu ea! auzi vocea lui Sunny.

– Te rog să te controlezi, îți dai seama ce s-ar întâmpla dacă s-ar afla că suntem aici amândoi?

– Pe mine mă dorești, nu pe ea! Iar eu te ador! Știi cât am riscat pentru tine!

Jessica nu mai putu face nici un pas. Simțea că-i pocnesc urechile, nu mai putea respira.

– De ce nu-i spui că nu vrei să te însori cu ea? repeta Sunny. Numai tu îl poți înfrunta, eu nu mai pot să aștept până moare Lucas!

Capitolul 8

Jessicăi îi scăpă un strigăt involuntar și Carlo se întoarse imediat în direcția ei. Dar ea fugi cât putu de repede, cu dorința de a scăpa. O luă spre grădină, singurul loc în care se simțea în siguranță.

– Jessica ! strigă Carlo.

Deodată, în calea ei se aprinseră lumini care o ajutară să vadă mai bine aleea. Jessica fugea orbește, fără a-i păsa de tufișurile care o zgâriau. Cu toate că-și pierdu și un pantof, continuă să fugă spre treptele care coborau spre plajă, fără a-i păsa că se rănise. Carlo era pe

urmele ei. Ajunse la plajă și se ascunse printre tufișuri, luptând disperată să-și potolească bătăile inimii și respirația care-i făcea probleme.

Auzi din nou strigătul lui Carlo și inima îi îngheță. Îl văzu trecând chiar pe lângă ea, îndreptându-se spre plajă, cu mișcări bruște. Secretul pe care-l aflase ea o făcea foarte vulnerabilă și trebuia să-și păzească pielea. Jessica porni în direcție opusă celei în care se afla Carlo. Rochia i se agăță într-un tufiș și-i răni abdomenul destul de serios. Se strădui să respire normal, apoi se prăbuși.

Carlo avea o legătură cu Sunny, soția tatălui său. Era ceva ce i se părea atât de imoral. Cum fusese ea atât de oarbă? Sunny știuse că ea era doar un pion în acel joc al păcălirii lui Lucas. Oare acesta suspecta ceva? Oare din cauza asta fusese prezența ei necesară, pentru a adormi vigilența lui Lukas? Dumnezeule, nu era de mirare că nimeni nu-i spusese adevărul. Carlo era pregătit chiar să se căsătorească cu ea pen-

tru a o convinge de contrariu! Făcuse dragoste cu ea în timp ce femeia pe care o iubea cu adevărat dormea sub același acoperiș. Deci Sunny era geloasă pe ea și avea toate motivele să fie. Dar în acel moment trosni o rămurică sub picioarele ei.

– Ești rănită la picioare, nu mai continua fuga asta prostească, Jess. Vino aici, ai nevoie de îngrijire. Mă simt ca în fața plutonului de execuție dacă continui tot așa.

– Acolo ar trebui să te afli! Sunteți doi ticăloși care păcăliți un om aflat pe moarte. Mă simt umilită și murdărită, scoate-mă de pe insula asta cât mai repede.

– Ce nedreaptă e viața asta, Jess! Femeia pe care n-o vreau este obsedată de mine, iar cea pe care o iubesc fuge de mine! Ce crezi tu despre toate astea, Jess?

– Cred că dacă n-ar fi fost problema moștenirii, voi doi ați fi fost împreună în fața lumii întregi, fără să vă pese de nimic.

– Vrei să mă asculți o clipă, Jess? Între mine și Sunny nu este nimic, nici n-a fost vreodată iar despre viitor ce să-ți mai spun? Nu mă gândesc defel la ea.

Jessica ridică fața înroșită de plâns și-l privi.

– Acum șase luni am cunoscut-o pe Sunny la o petrecere la Roma. Ea știa că Lucas este pe moarte și de atunci tot aleargă după mine.

– Aleargă după tine?

– Exact. Am invitat-o de câteva ori la cină pentru că este soția tatălui meu, dar ea a luat altfel invitația mea. A apărut pe neanunțate în apartamentul meu din Londra, cerându-mi s-o găzduiesc peste noapte, sub nu mai știu ce pretext, dar ea urmărea cu totul altceva... Mi-a mărturisit că este îndrăgostită de mine iar eu am dus-o la miezul nopții și am cazat-o într-un hotel. Din cauza ei te-am adus aici, am vrut s-o țin la distanță. S-o fac să înțeleagă că în viața mea există altcineva.

– Dar este atât de frumoasă, șopti Jessica.

– Asta nu contează prea mult.

– Deci totul a fost doar o furtună într-un pahar cu apă, nu? Îmi cer scuze, am presupus că...

– Să nu te mai grăbești la concluzii în ceea ce mă privește, Jess.

Carlo întinse mâinile spre ea și o îmbrățișă. Simțindu-se mai liniștită acum, datorită confidențelor pe care i le făcuse Carlo, ea îl privi în ochi de parcă ar fi vrut să găsească acolo o confirmare la spusele lui.

Carlo o duse spre casă în brațe, observând că ea șchiopăta.

– Nu vreau să mă duci acolo! protestă ea.

Dar el nu se lăsă impresionat de rugămințile ei și o cără până la liftul cu care tatăl lui urca spre grădină, iar când ușile acestuia se închiseră, răsuflă ușurat. Carlo o forță să-l sărute.

– Ne-ar putea surprinde cineva...

– Dacă nu te voi avea acum, simt că voi muri, suspină Carlo. Mă înnebunești, întotdeauna ai avut acest efect asupra mea.

Jessica ar fi vrut să-i spună că-l iubește, dar se opri înainte de a o face.

– Ar fi mai bine să ieșim de aici, spuse ea, lumina asta roșie indică o defecțiune și ar putea să apară cineva pentru reparații.

Carlo o duse în dormitor și închise ușa.

– Ne-am comportat ca doi adolescenți nesăbuiți, iar eu am și uitat de rănile tale.

– Nici eu nu mi-am adus aminte de ele ! mărturisi ea.

Carlo o duse în baie de unde scoase o trusă medicală, îngrijindu-i rănile. Se comporta incredibil de atent, era tocmai opusul bărbatului pe care-l cunoscuse ea. Apoi o așeză pe pat.

– Noaptea trecută, când am văzut fotografia soțului tău am simțit că-mi pierd mințile. Doar l-ai preferat pe el, era normal să fiu gelos.

– Nu l-am preferat...

– Iar eu refuz să cred că sunt al doilea ca importanță. Cu toate astea nu văd de ce eviți să discuți relația ta cu Turner, căci viața mea este ca o carte deschisă în fața ta. Știu de la tatăl tău că n-ai avut o căsnicie fericită. Și asta nu din cauza bolii soțului tău.

– Nu vreau să vorbesc cu tine despre Simon.

– De ce nu? A murit de câtva timp. Nu mai poate fi afectat de asta.

Jessica era conștientă de faptul că nu-i era neloială lui Simon dacă discuta despre el cu Carlo. Cum putea să-i spună unui bărbat atât de viril și senzual cum era Carlo, că Simon nu consumase căsătoria lor? Probabil că el va râde. Va face haz de căsătoria ei care fusese o farsă chiar de la început și va afla cu stupoare că el fusese primul ei iubit. Jessica simțea că nu trebuia să întineze memoria lui Simon.

– Cum se simte Lucas? îl întrebă pe Carlo care fusese sunat la telefon, ceea ce întrerupsese discuția lor.

– Are insomnii, oftă Carlo. S-au ivit și niște probleme la un transport de la Atena, așa că va trebui să le rezolv. Voi pleca la ora șapte și mă voi întoarce în noaptea dinaintea nunții.

Pe figura Jessicăi se citi dezamăgirea.

– Arăți extraordinar! spuse Marika privind-o cu admirație. Fratele meu nu-și va lua ochii de la tine.

Jessica nu și-l putea imagina pe Carlo venerând-o. El era un bărbat cu picioarele pe pământ dar sora lui rămânea o romantică incurabilă. Jessica și-ar fi dorit de fapt să îmbrace un taior elegant în ziua căsătoriei, nicidecum o rochie de mireasă ca aceea care-i fusese comandată.

– Toate nevestele mele au purtat alb, se auzi vocea lui Lucas. Face parte din spectacolul în sine...

– Dar eu sunt văduvă.

– Nu contează, trebuie să te îmbraci în alb.

După ce Lucas și Marika plecară, Jessica realiză că în mai puțin de douăzeci și patru de ore urma să fie o femeie căsătorită. Căsătorită cu bărbatul pe care-l iubea dar de care nu era iubită și totul era o farsă pentru a satisface un bătrân aflat pe moarte. Jessica privea cu nostalgie rochia de mireasă când apăru Sunny ca o furtună, îmbrăcată într-o rochie de culoare închisă. Jessica nu mai dăduse ochii cu ea de vreo patruzeci și opt de ore, de la convorbirea acesteia cu Carlo, pe care ea o surprinsese.

– Dorești ceva? o întrebă Jess.

Sunny o privi cu ochi reci.

– Ai devenit foarte sigură pe tine, dintr-o dată, nu? Întrucât ai auzit discuția noastră de acum câtva timp n-ai fost afectată în vreun fel?

– N-am aflat nimic care să mă deranjeze, minți Jessica.

– Și tu îl iubești, nu? Biată Jessica. Îmi imaginez cum te-a mințit Carlo...

– Dacă nu te deranjează, aș vrea să rămân singură, Sunny.

– Observ că ești foarte politicoasă. Vreau să știi doar că acum nici una dintre noi nu contează pentru el. Nu vrea decât să-și bucure tatăl, care se află pe ultima sută de metri.

– Nu văd de ce n-ar face-o.

– Știai că moștenirea pe care o va primi este condiționată de căsătorie? Carlo a avut nevoie de o mireasă care să-i facă toate jocurile și să fie atât de prostănacă încât să închidă ochii în fața realității.

Jessica păli.

– Nu cred nimic din ce spui, Sunny.

– Ești naivă și nu ai idee ce fel de bărbați există în familia asta, îi spuse Sunny cu dispreț. Pe Carlo îl înțeleg. El mă vrea pe mine și mă va avea, dar nu va face un pas greșit cât

timp tatăl lui este în viață. Numai Lucas îl ține pe Carlo departe de mine și desigur... banii lui.

Cu aceste vorbe Sunny ieși, iar Jessica începu să se simtă rău. Carlo o mințise. Nu se căsătorea cu ea numai pentru a-și mulțumi tatăl care era pe moarte, avea și alte motive, pecuniare mai ales.

Jessica începu să împacheteze rochia de mireasă, hotărâtă să nu se lase folosită.

– Ce naiba faci acolo?

Jessica ridică privirea și întâlni ochii lui Carlo.

– Nu vreau să aibă loc această căsătorie! declară ea.

Capitolul 9

Carlo o privi, surprins de tristețea din ochii ei.

– Nu știu ce naiba este în capul tău acum, dar căsătoria de mâine va avea loc cu orice preț! Chiar dacă va trebui să uzez de forță!

– Nu! Sunny mi-a spus de ce vrei să te căsătorești! sări Jessica. Iar eu refuz să fac parte dintr-un joc atât de murdar. M-ai mințit, totul n-a fost decât o minciună ieftină și grosolană pentru ca să pui mâna pe moștenire.

Carlo o privi uimit, apoi izbucni într-un râs sălbatic, iar ea-l privi descumpănită căci nu era reacția la care s-ar fi așteptat.

– Dio! Tu ai crezut-o? Jessica, eu am fost moștenitorul tatei chiar din ziua în care m-am născut, și în pofida problemelor dintre noi, el n-a modificat niciodată testamentul. De ce oare mi-ar fi pus condiția să mă căsătoresc?

– Pentru că vrea să te vadă așezat la casa ta, cu familia ta.

– Lucas Philippides să vrea pentru mine ceea ce el n-a făcut? Căci a fost însurat de patru ori și a avut o mulțime de amante! De ce ar vrea să intervină în viața mea astfel, impunându-mi ceea ce el n-a făcut?

Jessica nu era dispusă să cedeze așa de ușor fără să se certe cu el, de data asta.

– Și atunci de ce atât fratele cât și sora ta sunt foarte fericiți că te însori?

Trăsăturile lui deveniră dintr-o dată mai dure, parcă.

– Bine, o să-ți spun. Cu zece ani în urmă tata s-a culcat cu femeia căreia îi cerusem să-mi fie soție.

– Ce-ai spus? întrebă Jessica nevenindu-i să creadă.

– Lucas m-a invitat la el cu câțiva ani în urmă, iar eu mi-am adus și logodnica. Acum Lucas este doar o umbră a ceea ce a fost odată. Pe atunci era foarte viril și atrăgea multe femei. Mă chemase să-mi propună să lucrez pentru el, căci fratele meu obișnuia să bea cam mult, de aceea Lucas voia ca eu să-i iau locul. Cu această ocazie, Lucas a ademenit-o pe Bella în patul lui. Pe atunci eu aveam douăzeci și opt de ani iar Bella doar douăzeci și cinci. I-am prins asupra faptului și am fost foarte nefericit căci deși știam că în el nu pot avea încredere, contam pe ea și pe iubirea pe care susținea că mi-o poartă. Ea a făcut prostia să creadă că Lucas o va lua de nevastă dar el a părăsit-o după câteva săptămâni. Ei, acum ai aflat de ce se bucură atât el cât și sora mea că mă căsătoresc. Pe el îl ajută să treacă mai ușor peste episodul cu Bella.

– Și cum ai putut să treci peste asta?

– Pentru că-l cunosc prea bine. Este ca un taur care intră într-un magazin cu bibelouri, dis-

truge totul și-i lasă pe alții să plătească pentru asta, dar totuși este tatăl meu. Carlo îi privi trăsăturile palide. Acum înțelegi de ce sunt tatăl și sora mea mulțumiți că mă căsătoresc, conchise el. Jessica era încă în stare de șoc. Mă deranjează însă că ai luat drept adevărate cuvintele unei persoane care nu trebuia să prezinte încredere pentru tine. Sunny este geloasă și gata să facă totul pentru a ne despărți, nu te-ai gândit la asta?

Jessica nu avusese răgazul necesar pentru a gândi și acționase impulsiv. Roși.

– Îmi pare rău, Carlo.

– Am crezut că am ajuns la o înțelegere cu tine și văd că m-am înșelat. Mi-am deschis inima în fața ta, iar tu ai încercat să mă lovești. În ochii tăi sunt încă nemernicul de acum șase ani. Jess, tatăl tău te așteaptă jos, în salon, vrea să-ți vorbească. L-am adus aici știind că vei vrea să-l ai alături de tine la cununie. Ar fi bine să te pregătești pentru cină.

De ce ascultase vorbele lui Sunny, care desigur, din gelozie, susținea cele mai mari aberații? Jessica își acoperi fața cu mâinile. Iar Carlo avea dreptate, ea nu avusese încredere în el. Dar în Simon avusese încredere încă din copilărie iar el o dezamăgise cumplit, și nu-i păsase că o va răni. Nu-i păsa de ceea ce făcuse și se bazase pe prietenia și loialitatea ei pentru a păstra tăcerea asupra mariajului lor eșuat. Deodată ea simți că-i datorează adevărul lui Carlo, indiferent cât o afecta acest lucru. Se duse spre el și-l găsi, pe jumătate dezbrăcat, în dormitor.

– Carlo, îți datorez adevărul despre căsătoria mea, șopti ea.

– Poți să-l ții ca pe o icoană în sufletul tău, închis pentru totdeauna. Nu vreau să concurez cu o fantomă. Simon aparține trecutului și este irelevant pentru mine ca și ziarul de ieri. Important este că mi-ai trădat încrederea. Oricum, ne vedem la masă, ar fi mai bine să-ți speli fața.

În timpul cinei, Gerald Amory discuta foarte însuflețit cu Marika, iar Jessica abia avu timpul necesar pentru a-și săruta tatăl căci apăru Lucas și le întrerupse momentul plăcut de revedere.

Oricum, după cină avură ocazia să discute liniștiți câteva secunde.

– Carlo mi-a făcut capul mare în timpul zborului, mi-a spus cât de mult te iubește, încă de acum șase ani. A mai adăugat că starea precară în care se află tatăl lui îl forțează să urgenteze căsătoria, dar că ar fi făcut-o oricum. Carlo este un caracter mai complex decât am vrut eu să admit. Am crezut că este doar foarte rece și controlat, căci e un om de afaceri, dar am văzut că poate să iubească, să aibă sentimente, emoții... Tu ce simți pentru el?

– Îl iubesc la nebunie, tată, se confesă Jessica.

– Dar ești mai rezervată din cauza vieții pe care ai văzut-o la mine și la mama ta, probabil, oftă el cu regret.

Jessica se culcă devreme în seara aceea, iar Carlo nu-și făcu apariția. Dimineața următoare i se servi micul dejun în pat și ea nu putu să nu sesizeze atmosfera specială, de sărbătoare, care domnea în toată casa. Marika îi explicase că va fi o nuntă restrânsă. Participau doar rudele, prietenii tatălui ei, partenerii de afaceri ai lui Carlo și Lucas. Coborî și fu întâmpinată de toți cei care așteptau să vadă mireasa. Carlo îi zâmbi de cum o văzu și inima ei începu să bată mai tare, readucându-i culoarea în obraji. Ceremonia se oficie atât în greacă cât și în engleză. Carlo îi puse inelul pe deget cu mișcări foarte sigure, dar fără a săruta mireasa conform obiceiului.

– Mă bucur că s-a terminat farsa asta, șopti Jessica. Carlo o întoarse cu fața spre el ca pe o păpușă, și-i strivi gura cu un sărut.

– Nu mai este nici o farsă acum, Jess, ești soția mea legală.

În timpul cinei care urmă ea observă de câteva ori că privirea lui Carlo era ațintită asupra lui

Sunny care strălucea într-o superbă toaletă, atrăgând privirile tuturor. Carlo o invită la dans și Jessica fu foarte stânjenită pentru că nu dansase cu el niciodată, nu avusese nici o întâlnire cu el, dar ea-l iubea cu o pasiune care creștea cu fiecare moment de nesiguranță.

– Când o să-mi vorbești din nou? îi șopti ea.

– Dar ți-am vorbit mereu, Jess. Dar nu cumva vrei să spui că ar trebui să spun ceea ce ai vrea tu să auzi?

– Am spus că-mi pare rău... ce mai vrei să fac? Să mă târăsc la picioarele tale?

– Jess, am numărat orele cât am fost departe de tine, iar când am venit și te-am văzut făcându-ți bagajele...

Carlo o luă în brațe. Urcând scările se întâlniră cu Lucas care le făcu semn să se apropie.

– Ce-ai zice, spuse el, dacă te-aș informa că nu i-am lăsat nici o drahmă?

– Aș spune că nu are nevoie de mai mulți bani decât are acum.

– Se vede că-l iubești și o să-l faci fericit. De fapt, asta-mi doresc pentru fiul meu, mai spuse bătrânul.

Jessica o văzu pe Sunny care strălucea în mijlocul invitaților. În momentul acela apăru și Marika.

– Bărbații o găsesc irezistibilă pe Sunny, nu ți se pare?

– Bărbații de genul tatălui meu, fu Marika de acord. Este foarte decorativă, e drept. Tocmai pentru asta a luat-o și Lukas de nevastă. Deși trebuie să recunosc că în ultimul timp Sunny m-a cam surprins..

– Prin ce?

– A dus o viață foarte retrasă aici, la Paradiso, și s-a descurcat mai bine decât m-aș fi așteptat. Dar de fapt ea știe că o așteaptă libertatea și nu este femeia care să rămână singură prea mult timp. Acum cred că-l vânează pe următorul soț. Lucas a încheiat un contract prenupțial cu ea și la moartea lui ea nu obține mare lucru, din cauza asta este

supărată și bea cam mult. Curând, observară că Sunny dispăruse, iar Marika îl trimise pe Carlo în căutarea ei.

– Când bea prea mult, Sunny vorbește vrute și nevrute, de aceea trebuie ținută sub observație.

Jessica îl văzu în capul scărilor pe Carlo și nu mai ezită, îl urmă. Intră în încăperea unde dispăruse el și o văzu pe Sunny pe jumătate dezbrăcată alături de un tânăr care-și cerea scuze, rușinat.

– Nu pe mine mă vrei, zise Sunny privindu-l pe Carlo. Atunci de ce ești aici?

– Te rog să cobori, Jessica, îi spuse Carlo, nu este nevoie să asiști la asemenea scene.

– Nu este ea chiar așa de sensibilă, Carlo, n-o mai proteja atât, spuse Sunny. I-am găsit dosarul în biroul lui Lukas. Maică-sa a fost ninfomană, iar taică-su hoț. N-ai făcut o alegere prea grozavă. Iar primul ei soț a fost homosexual, chicoti Sunny.

Carlo rămase ca o stană de piatră.

– Homosexual? repetă el fără a-i veni să creadă.

Jessica îngheță și ieși din încăpere. Era foarte clar că Lukas Philippides pusese să se facă o adevărată anchetă în privința ei.

– Te rog să-ți revii, o scutură Carlo, care părea foarte furios. Jessica era foarte nefericită căci cu o seară înainte voise să-i spună adevărul despre prima ei căsătorie. Este adevărat ce am auzit?

– Nu este problema ta, Carlo. De fapt ar trebui să ceri informații suplimentare de la Sunny pentru a te lămuri singur.

– Dumnezeule, dacă este adevărat, nu mai răspund de faptele mele!

Carlo o forță să revină în mijlocul invitaților ținând-o strâns de braț. Restul petrecerii trecu fără ca ea să-și mai poată reaminti ceva. După ce invitații plecară, Carlo îi spuse pe un ton tăios:

– Ești o adevărată cutie a Pandorei! Mai este ceva ce ar trebui să aflu?

– Nu sunt singura care are secrete. Tu de ce nu mi-ai spus că Sunny ți-a pus gând rău? Iar tatăl tău cum a îndrăznit să mă investigheze ?

– Aș fi vrut să fi ordonat eu această cercetare, dar se vede că am fost prea prost. Oricum, o să cer să se distrugă toate dovezile. Nu-mi place ca Sunny să-și bage nasul în actele lui. Acum, aș vrea să iei totul de la început și să-mi povestești.

– Seara trecută n-ai fost dispus să asculți...

– Seara trecută habar n-aveam ce ascunzi.

– Nu ascundeam nimic, căsătoria mea a fost doar problema mea.

– Cu șase ani în urmă ai făcut-o și problema mea.

– Când i-am spus lui Simon ce s-a întâmplat între noi, el a spus că nu-l interesează, că mă iubește oricum.

– Ce a spus? repetă Carlo căruia nu-i venea să creadă.

– Eu am vrut să anulez nunta. El m-a implorat să n-o fac, pentru că nu va putea să trăiască fără mine.

– Iar tu ai înghițit asta? o întrebă Carlo.

– Am crezut că mă iubește atât de mult încât îmi iartă această aventură.

– Deci te-ai măritat cu el pentru că-l compătimeai?

– Mă simțeam în siguranță cu el și am crezut că vom fi fericiți! Relația noastră nu s-a bazat niciodată pe sex. Ce s-a întâmplat cu tine m-a speriat puțin, iar felul în care ai reacționat după aceea...

– Continuă, dă vina pe mine!

– Simon s-a îmbătat chiar din prima noapte, și apoi în fiecare noapte care a urmat. Am crezut că era afectat de confesiunea mea, n-am dormit nici măcar în aceeași cameră, iar de câte ori încercam să-i vorbesc despre asta, se întorcea și pleca.

– Și de ce naiba nu l-ai părăsit?

– Numai când s-a îmbolnăvit a recunoscut că este impotent.... că n-a dorit fizic nici o femeie vreodată... îi era teamă ca familia și prietenii să nu-l creadă homosexual și de asta s-a însurat cu mine.

– Și pe nemernicul ăsta l-ai considerat tu cel mai bun prieten? De ce ai continuat să-l aperi? Ce ți-a oferit el?

– Nimic. Dar am crezut că-l iubesc, de fapt am crescut convinsă fiind că-l iubeam.

– Dar pe mine m-ai mințit cu patru zile în urmă când am făcut dragoste. De ce, Jess? Erai virgină, de ce n-ai spus asta?

– Am simțit că nu trebuie să întinez nicicum amintirea lui Simon, mărturisi ea.

– Să mergem spre plajă, spuse Carlo brusc, simt că mă sufoc în casa asta.

Ieșiră pe plajă și se plimbară o vreme în tăcere. Era o noapte minunată. Ea își scoase papucii și lăsă apa să-i ude picioarele.

– Vino aici, Jess, îi spuse Carlo înlănțuind-o cu brațele lui puternice. Jessica simți dintr-o dată că picioarele îi sunt tot mai slabe, adrenalina începu să-i pulseze în vene și fu pentru prima oară când ea își lăsă trupul să răspundă dorinței lui Carlo, fără reținere, fără cea mai mică rușine. Acesta

exclamă bucuros când observă că sânii ei erau liberi. Jessica se lăsă sub imperiul pornirii atavice de a poseda și de a fi posedată, de a șterge acele zile de incertitudine. Ajunseră la o limbă de pământ, nefiind capabili să se mai despartă nici măcar o secundă. Jessica desfăcu brațele în așteptare, simțind fiecare părticipă a trupului ei tremurând de dorință. Timpul nu mai avea acum semnificație nici dimensiuni pentru ei. Iar când în cele din urmă Carlo veni spre ea, fu ca și cum ea ar fi murit și s-ar fi renăscut într-o mare de senzații. Era agonie și extaz, se bucurară de fiecare moment.

– Ce-ar fi să renegociem căsătoria noastră, Jess? o întrebă el.

– Cu tine sunt gata să fac orice, Carlo.

Plecară spre vila tatălui lui, unde ajunseră tocmai la timp spre a o găsi pe Marika într-o stare deplorabilă.

– Lucas a mai avut un atac...

În acel moment Jessica înțelese că luna ei de miere era terminată.

Capitolul 10

Jessica se cutremură. Lucas lăsase toate instrucțiunile necesare pentru înmormântare. Ultima lui dorință fusese să fie înmormântat în pământul Greciei, unde odihneau și părinții lui. Ceremonia fu una restrânsă, dar presa nu se sfiise să participe, deși era împiedicată de cordoanele poliției.

– Este timpul să plecăm, îi spuse Marika, sprijinindu-se de brațul Jessicăi. Nu mi-aș fi închipuit că o să-mi lipsească atâta, se confesă ea. Ne-am petrecut toată viața împreună, iar el mi-a spus mereu ce am de făcut. Mă simt pierdută fără el.

Și nu era singura care simțea astfel. Jessica se simțea părăsită, deși își spusese zile la rândul că nu trebuia să fie egoistă, Carlo nu numai că pierduse un tată, dar moștenise și toate problemele imperiului creat de acesta. Din nefericire o moștenise și pe văduva lui Lucas, care, în fața lumii, părea neconsolată, se gândi Jessica cu amărăciune. În zadar încercă ea să simtă compasiune pentru Sunny, căci aceasta plângea cu lacrimi amare doar când era Carlo de față. Era greu de crezut că Sunny era chiar atât de distrusă de moartea soțului ei, iar dacă într-adevăr așa era, însemna că era o foarte bună actriță care-și juca rolul perfect. Iar Carlo era înduioșat fără îndoială de reprezentația ei, căci devenise mai apropiat și mai înțelegător cu ea. De fapt, pe Jessica o îngrijora Carlo care nici măcar nu mai mergea în aceeași mașină cu ea, ca să nu mai vorbim de faptul că uneori nici nu mai dormeau în același pat. Carlo lucra toată noaptea, mânca la ore imposibile și era permanent însoțit de trei asistenți.

– Eu o să mă duc la culcare, spuse Marika, atunci când ajunseră la casa lui Lukas de la Atena. Jessica urmări cu strângere de inimă cum Carlo o ajuta pe Sunny să coboare din mașină, iar ea alcătuia imaginea, simbolul fragilității feminine. Sunny era doar o sursă de necazuri, își spuse Jessica. Iar Carlo se căsătorise cu ea doar pentru a-i îndeplini dorința tatălui ei, dar acesta era mort acum. Era foarte conștientă că singura atracție dintre ei era cea sexuală, și chiar și asta era pe terminate. Jessica avu sentimentul că relația lor se va sfârși curând. De ce n-ar fi divorțat Carlo chiar acum, doar îi precizase că nu va rămâne căsătorit cu ea nici o zi după moartea lui Lucas.

– Carlo, auzi vocea lui Sunny, la ce oră vrei să mâncăm? îl întrebase de parcă Jessica nici n-ar fi fost acolo.

– La șapte. În acel moment, doi dintre angajații săi și un reporter îl abordară cu diferite probleme. De aceea, Carlo trecu pe

lângă ea fără a-i adresa vreun cuvânt. Când în sfârșit o făcu, Jessica simți nevoia să fie rea.

– Dacă o să vrei să vorbești cu mine, va trebui să stabilim o întâlnire, șuieră ea.

– Bine, va fi la miezul nopții, fu răspunsul lui Carlo, care o urmă.

Dar nu erau cu adevărat singuri.

– Întotdeauna va fi așa? șopti ea disperată.

– Nu, dar va mai dura câtva timp până se va reinstaura calmul. Lucas ținea sub control toate problemele imperiului pe care l-a creat. A lucrat optsprezece ore pe zi până la sfârșitul vieții.

Jessica remarcă nu fără amărăciune că acela care-i vorbea nu mai era Carlo Saracini, ci Carlo Philippides, fiul lui Lucas, un bărbat care se dedica trup și suflet afacerilor. Oare mai era loc și pentru ea în această lume a lui? Jessica cină singură cu Sunny, căci nici măcar Marika nu ieșise din apartamentul ei.

– Nu arăți prea bine, spuse Sunny, era mai bine să rămâi în camera ta.

– Nu mă simt obosită.

– Ai vrea să scapi de mine, nu? Dar este momentul să afli că nu voi pleca nicăieri. Lucas nu mi-a lăsat nimic. De aceea, acum depind de Carlo.

Jessica o străfulgeră cu ochii ei de culoarea ametistului.

– Și intenționezi să uzezi din plin de starea asta de lucruri?

– Poți să-l întrebi pe Carlo dacă vrea ca eu să părăsesc locul acesta. O să primești un răspuns negativ. Și nu va mai dura mult până își va face publice sentimentele față de mine.

– Aș vrea să schimbăm subiectul, Sunny.

– Chiar dacă l-am schimba, acesta este adevărul, Carlo se folosește de tine. Vei sfârși prin a fi umilită și alungată de aici.

– Carlo nu te iubește, Sunny.

– Poate, dar mă dorește și asta este destul.

Jessica se ridică și părăsi salonul. Nu avea rost să se certe cu Sunny, dar se gândi că

aceasta nu putea avea dreptate, Carlo nu dăduse nici un semn că ar fi dorit-o pe Sunny. De aceea îl primi cu reținere când acesta veni la culcare, la miezul nopții, așa cum promisese.

– Este adevărat că Sunny va rămâne aici?

– Deocamdată da, murmură Carlo.

– Desigur, nu-ți sugerez s-o dai afară, dar tatăl tău avea atâtea proprietăți...

– Deocamdată rămâne aici, asta este tot ce-ți pot spune.

Jessica se repezi spre el după ce trase aer în piept pentru a avea curajul necesar ca să-l înfrunte.

– Deci ai vrea să locuiesc sub același acoperiș cu o femeie care pretinde că te iubește și face din asta un lucru public... sau sunt alte motive pentru care ar trebui să accept compromisul ăsta?

– Dumnezeule, Jessica! Nici nu l-am înmormântat bine pe tata!

– Cred că Sunny i-a dorit moartea!

– Ca toți oamenii nefericiți, spune la supărare lucruri pe care nu le crede nici ea!

– Este o femeie prefăcută, care te manipulează, Carlo, nu înțelegi?

– Jess, în prezent, ca văduvă a tatălui meu, Sunny este în responsabilitatea mea. Dacă o dau afară din casă nu are unde să se ducă, are și ea dreptul să locuiască aici. Se teme de ceea ce o așteaptă și din acest motiv a căutat protecția mea.

– Pe care tu i-ai acordat-o cu mare plăcere. Ce tablou înduioșător! Macho și femeia fragilă care se agață de fiecare vorbă a lui.

– Cred că ești prea geloasă, Jess! spuse Carlo părăsind încăperea.

Jessica lăsă să treacă un timp, părăsi apoi patul și porni pe coridoarele casei luminate ca ziua, în căutarea lui Carlo. Căci el venise la ea căutând căldură și înțelegere, iar ea îi reproșase o eventuală legătură cu Sunny. Își spuse că avea

capacitatea de a rezolva singură problema acesteia fără a-l mai implica pe el. Îndreptându-se spre dormitorul lui Carlo, trecu prin dreptul bibliotecii de unde se strecura pe sub ușa masivă de stejar o dâră de lumină. Bingo! Numai că de data asta nu obținu jackpotul, când deschise ușa cu intenția de a-l surprinde. Îl văzu pe Carlo întins pe o sofa, cu Sunny alături. Amândoi erau cufundați într-un somn relaxant, de îndrăgostiți care dormeau profund după ce făcuseră dragoste. Minunatul păr al lui Sunny era împrăștiat pe pieptul lui Carlo. Jessica se întoarse în apartamentul lor și ridică receptorul.

– Am nevoie de o mașină care să mă ducă la aeroport, chiar acum. Domnul Philippides doarme și nu vreau să fie trezit. Dar după ce lăsă receptorul jos, își spuse că poate cei doi nici nu apucaseră să facă dragoste căci Carlo era îmbrăcat în costum, dar Sunny... Se gândi dezgustată la cei doi care arătau ca Romeo și Julieta.

– Deci, ce trebuie să-i spun lui Carlo? întrebă Gerald Amory. Admit faptul că te-ai cam grăbit măritându-te cu el, dar trebuia să-i spui tu totul, nu prin intermediul meu! Mă sună mereu, știe că suntem foarte apropiați și că tu n-ai pleca undeva fără știrea mea. Este foarte îngrijorat din cauza dispariției tale, Jess.

– I-am rupt inima, fără îndoială, murmură Jessica, doar pentru ea.

– Oricum, va trebui să-i da o explicație, Jess, spuse Gerald Amory părăsind locuința fiicei sale.

După câteva ore tocmai când se pregătea de culcare, sună cineva la ușă. Jessica deschise exasperată, închipuindu-și că era vecinul care în ultimele zile o tot vizita la ore târzii, sub diferite pretexte, dar spre uimirea ei în prag se afla Carlo, mai chipeș ca niciodată.

– Ai un video? întrebă acesta fără nici o altă introducere. Carlo făcu câțiva pași spre camera de

zi în care se afla videoul și puse două casete lângă el. Va trebui să stai aici cu mine și să urmărești fiecare minut al acestor două casete plictisitoare, așa cum am făcut și eu.

– Despre ce vorbești, Carlo?

– Sunt aici pentru a-ți spulbera impresia că m-ai surprins cu Sunny, în pat. Am fost supărat pe tine, apoi am luat aceste două casete pe care le vei urmări pentru a-ți explica exact cum am ajuns să dorm cu Sunny alături. Caseta începu să se deruleze și Jessica văzu mai întâi biblioteca din casa familiei Philippides, de la Atena, apoi își făcu apariția Carlo care intră pe ușă cu un pahar în mână și se întinse pe sofa.

– Fiecare încăpere sau coridor din casa tatălui meu are echipament de supraveghere care funcționează permanent. Excepție fac dormitoarele și băile, desigur. Poți vedea afișate data și ora la care se petrec evenimentele înregistrate. Curând va intra Sunny. Și așa se și întâmplă, ea pătrunse în bibliotecă, îl zări pe Carlo și se stre-

cură pe sofa lângă el și-și puse un braț în jurul lui. După câtva timp apăru și Jessica, uluită de ceea ce vedea.

– Am fost foarte obosit în noaptea aceea, am dormit bușteан, mărturisi Carlo.

– De unde puteam să știu că între voi nu s-a întâmplat nimic?

– Jess, nu-mi place Sunny absolut deloc, cu toate că este o femeie foarte frumoasă. E prea rece, calculată, și-mi amintește de Bella. Oricum, nu m-am gândit nici un moment că ar putea trece din patul tatălui meu într-al meu.

– Ei bine, ea și-a dorit asta din tot sufletul.

– Acum încep să cred și eu ce-mi spui, altfel n-avea nici un rost să mă înlănțuie ca un boa constrictor. Știi, Jess, m-am gândit mult la felul în care eșecul meu cu Bella a influențat relația noastră. Tu i-ai urmat Bellei și eu mai eram încă hotărât să tratez femeile care vor urma în viața mea cu mai multă duritate. Tu ai fost cea care a plătit acest tribut. N-am vrut să recunosc că

aveam sentimente pentru tine. Căci te iubeam de pe atunci, mărturisi el. Dar am avut din nou nesansă, am cunoscut o femeie care era pe punctul de a se căsători cu altul! Aveam nevoie de timp să fiu cu tine, să înțeleg ce fel de femeie ești, dar tu nu mi l-ai acordat. Tu m-ai rănit mai tare decât Bella, prin faptul că te-ai măritat cu Simon. Iar când mi s-a adus la cunoștință că tatăl tău a sustras din banii companiei, am fost foarte bucuros, ba chiar am triumfat... De fapt nu-mi păsa de Gerald. Nu l-am văzut decât ca pe o armă folositoare. Nu-mi doream decât să te fac să plătești pentru că m-ai părăsit cu șase ani în urmă. Mă mai dorești, Jess?

– Cu disperare!

– Nu divorțăm!

– Nici vorbă!

– Câți copii vom avea? Jess, eu nu vreau să duc viața tatălui meu. Voi vinde... sau voi consolida companiile existente... voi delega pe alții, voi face tot posibilul să nu lucrez șapte

zile pe săptămână, așa cum a făcut tata. Spre deosebire de el, eu am avut privilegiul de a-mi găsi fericirea alături de o femeie pe care nu vreau s-o pierd. Acum, avem nevoie de o vacanță mai lungă, spuse Carlo, reamintindu-i cât o iubea.

– Ne trebuie o vacanță, fără telefon.

– Fără fax...

– Poate doar cu un lift, admise el și o privi încărcat de dorință.

Sfârșit